IX. évfolyam 11. szám – 1998. december ÁRA: 50,- Ft

TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE

FÜGGETLEN KÖZÉLETI LAP Megjelenik havonta

VÁROSHÁZI TUDÓSÍTÁS
Az alpolgármesterek kinevezése még várat magára
Pályázat eredményétől függ a gyógyturizmus fejlesztése
2. oldal

„...Munkám jutalma az volt, ha egy ügyet sikerre vittem."
EGY KOSSUTH-DÍJAS VÉDŐNŐ ÉLETÚTJA
6. oldal

PROFILVÁLTÁS A BERCSÉNYIBEN
10. oldal

„Az égetőkemence kéménye már nem fog füstölni..."

„Mezőtúron születtem, ahol nagyon kevés volt a László. Így alakult aztán ki, hogy a Lajosokat az emberek »átkeresztelték« Lacira. Az én tisztességes nevem Fadgyas Lajos, de már 30 évesen is Laci bácsinak hívtak. Ha manapság Lajosnak szólítanak, körülnézek, hogy nekem szóltak-e? Kell egy kis idő, mire tisztázódik, hogy én vagyok-e a megszólított. Szóval szülővárosomból indult a névcsere, ami aztán meg is maradt, s meg is szoktam. Egyébként itt szereztem mestervizsgát is 1936-ban.

A korong mellett 75 évet töltöttem, máról holnapra nem lehet ezt abbahagyni. Ha meg abbahagyom, remélem nem hal ki a mesterség Törökszentmiklóson. Lányom és unokám is tudnak korongozni, de nem ezt a szakmát választották. Ezért is esne jól, ha az eszközök és a még meglévő szerszámok a városban lelnének új gazdára, segítene felélesztení a pislákoló lángot."

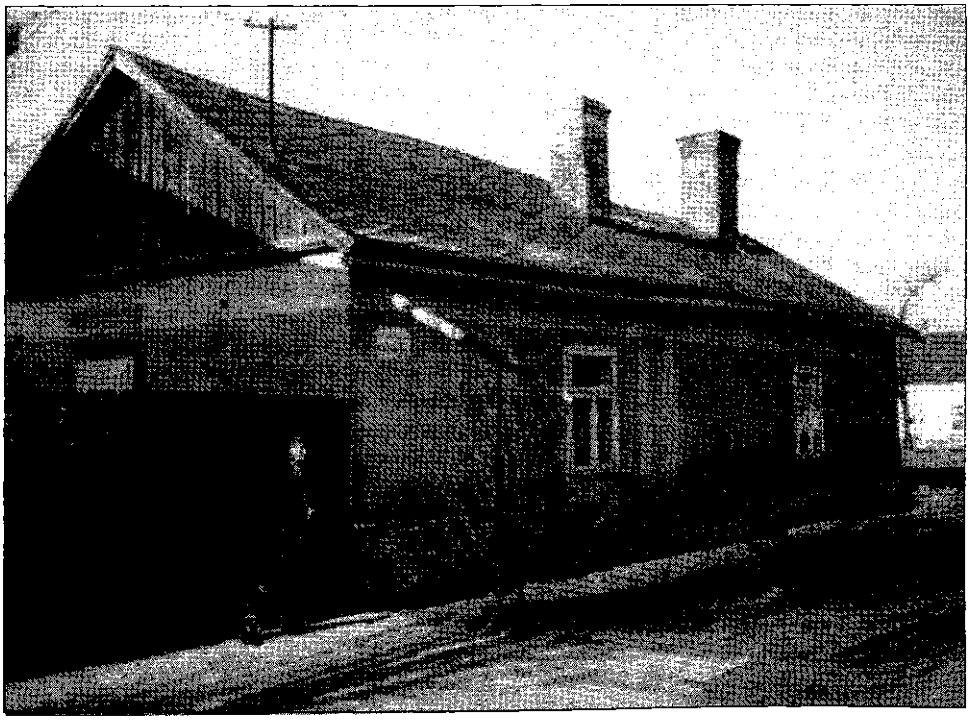

Egy ősi mesterség „műterem" házának utolsó napjai..., de Laci bácsi bizakodik

Békés, meghitt karácsonyt és sikeres új esztendőt kívánunk minden kedves Olvasónknak!

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Az eskütétel óta első alkalommal ülésezett városunk képviselő-testülete november 26-án. A napirend előtti felszólalások között mindenekelőtt az árvízkárosultak megsegítésére vonatkozó javaslatok hangzottak el: az akció 100-200 ezer Ft összegű önkormányzati támogatással induljon, továbbá kollégiumaink a téli szünetben fogadjanak kárpátaljai gyermekeket. A cél érdekében több képviselő felajánlotta egy havi tiszteletdíját. Végül a testület tagjai egyetértettek abban, hogy a témában tájékozódásra van szükség, ezért a következő ülésig elhalasztották a döntést. A surjányi autóbuszjáratok túlzsúfoltsága és a helyi telefonfülkék működésképtelensége mellett szóba került még a leendő önkormányzati ülések időpontja is, melyet – némi vitát követően – csütörtök, 15 órai kezdésben állapítottak meg.

Személyi kérdésekben részleges eredmény született

Az előterjesztés szerint két bizottság tagjainak megválasztása szerepelt az ülés napirendjén. Az Ügyrendi elnökévé egyhangúlag dr. Pataki Csabát, tagjaivá Fehér Lászlót és Sülye Attilát javasolták a városatyák. A Szociális Bizottság elnöke továbbra is dr. Hodosi Miklós, segítői Szilágyi András és Váradi Lászlóné lesz.

A választások óta öt-hat hét telt el, és mivel akkor döntésképes testületet ígértek a választóknak, ezért néhány képviselő javasolta az alpolgármesterek és további bizottságok megválasztását is. Így került sor a Városfejlesztési, a Kulturális, valamint a Pénzügyi Bizottság elnökének személyére történő voksolásra, titkos szavazással. Az előbbi kérdésben nem volt vita: Kovács László elnökként, Szegő János és Sántha Albert pedig tagként végzi munkáját a jövőben. Az utóbbi két bizottság esetében azonban nem született döntés, ugyanis a jelöltek azonos számú szavazatot kaptak. Az ülés végén meghozott rendelet szerint a két bizottság hatáskörébe utalt ügyekben átmenetileg az ügyrendi fog dönteni. E kérdésben további egyeztetésekre lesz szükség, csakúgy, mint az alpolgármesterek megválasztásával kapcsolatban.

Gyógyvíznek minősül-e termálvizünk?

Az önkormányzat pályázatot kíván benyújtani a Magyar Turizmus Rt.-hez gyógy- és termálturizmus fejlesztési támogatás – ezen belül gyógyvízzé minősítés – elnyerése érdekében. A tervezett költség 4. 787. 000 Ft, melynek 40 %-a, azaz közel kétmillió forint saját erőként jöhet számításba. A testület egyhangúlag megszavazta a pályázat benyújtásának tervét, hiszen a termálvízre építve lenne célszerű megvalósítani a turizmus fejlesztését. Erre egyre jelentősebb mértékű hazai és külföldi igény jelentkezik. Egyrészt a 65, ill. 56 fokos termálvíznek különösen a reumás betegségek utókezelésében bizonyított eredményessége miatt, másrészt az infrastrukturális háttérnek köszönhetően. A kiegészítő feltételek is adottak: pl. a 8 km-re fekvő Tisza, a szenttamási kastély és lovarda, a csónakázótó, kemping, stb. Mindez lehetőséget kínál a gyógyturizmus megvalósítására. Már elkészült a strandfürdő hosszú távú fejlesztési terve, ami szorosan illeszkedik megyénk területfejlesztési koncepciójába. Ennek ugyancsak sarkalatos pontja a gyógy- és termálturizmus kiépítése, amely fontos szerepet játszana a gazdasági elmaradottság, ill. a munkanélküliség csökkentésében is.

Sz. Zs.

SEGÉLYSZÁLLÍTMÁNYOK KÁRPÁTALJÁRA

A Felső-Tisza vidékén szerencsétlenül járt honfitársaink megsegítésére Törökszentmiklós város lakossága is megmozdult. Az összefogás eredményeként több tonnányi meleg holmi, élelmiszer és gyógyszer jutott el az érintett területekre. Az utóbbi híradások arról szólnak, hogy az árvízkárosultak az ellátás terén már nem szenvednek hiányt. Arról azonban keveset hallani, hogy a több ezer fedél nélkül maradt család hogyan és miből fogja újjáépíteni otthonát. A helyzetet a konyhakerteket és szántóföldeket érintő belvízkárok is súlyosbítják.

Az árvízvédelemben részt vevő tárcák 1, 568 milliárd forintot igényeltek kiadásaik fedezésére. Jövőre 30 milliárdot fordítanak a gátak megerősítésére, de vajon sikerül-e elkerülni egy hasonló katasztrófát háromszázalékos létszámcsökkentés mellett?

Doblerné Pál Annától, a *Vöröskereszt* városi titkárától megtudtuk, hogy a szervezet az országos akcióhoz csatlakozott. Mivel a gyűjtés folyamatos, a részleges adatok szerint eddig mintegy 70 család adakozott a helyi rádió által közzétett felhívást követően. Sokan csekély nyugdíjukból elvonva, készpénzzel támogatták az árvízkárosultakat. A több teherautónyi adományt – a környező településekről is összegyűjtve – szolnoki központjukhoz továbbították, ahonnan Kárpátaljára juttatták tovább. A hazai árvízkárosultak számára felajánlott holmikat elkülönítetten kezelték.

A Római Katolikus Egyházközségi Szeretetszolgálat helyi *Karitász* szervezete heti két alkalommal postán továbbította a csomagokat Tiszabecsre, amelyek a ferences rendi egyház nagyszőlősi missziós telepén kerültek szétosztásra. A karitatív szervezetnél egyébként is elsődleges cél a rászorulók megsegítése, és ez esetben sem volt szükség külön felhívásra.

A surjányi *Árva Peták Kft.* kezdeményezésére 12 településről érkeztek adományok a telephelyre és az akcióba bekapcsolódó Szentmiklósi AGORA c. hetilap szerkesztőségébe. Az első szállítmány november 17-én indult útnak az ukrajnai Visk községbe, ahol személyesen adták át a rászorulóknak a tartós élelmiszert, takarókat, meleg ruhaneműt és lábbelit tartalmazó rakományt.

A *Bethlen Gábor Református Iskola* kollégiuma 15 kárpátaljai gyermek elszállásolását és tanulási lehetőségük biztosítását vállalja mindaddig, amíg lakóhelyükön rendeződik a helyzet. Amint megérkeznek, gyűjtést szerveznek számukra. A kölcsesek is bekapcsolódnak a vendéglátásba: meghívják őket otthonukba, továbbá közös programokat terveznek.

Sz. Zs.

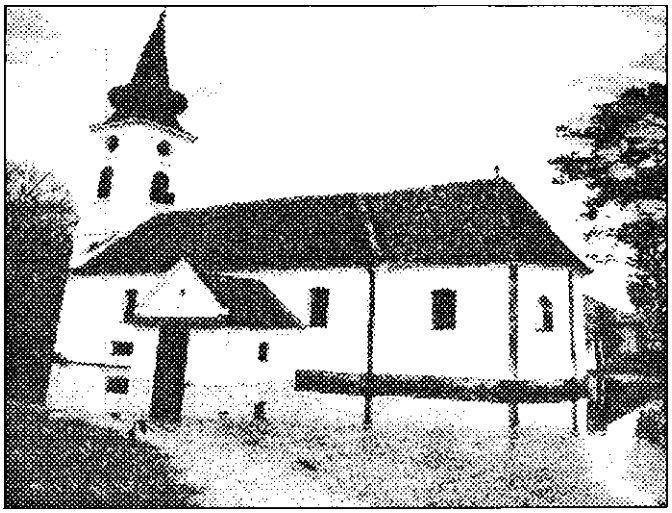

A fakadó belvíz műemlék templomainkat sem kíméli

TÖBB FIGYELEM A PÁLYAKEZDŐKRE ÉS A CSALÁDOKRA

A MUNKAÜGYI KÖZPONT legfőbb feladata a munkanélküliség megelőzése, kezelése, a munkanélküliek ismételt foglalkoztatásba helyezése. Ennek érdekében a munkaügyi szervezet szakemberei az elmúlt évek során több olyan központi (országos) programot dolgoztak ki, indítottak el, melyeknek célja elsősorban a nehéz helyzetbe került emberek segítése, életkörülményeinek közvetett javítása.

Az egyik ilyen például a pályakezdők elhelyezkedését segítő program, ahol a munkáltatók kaptak ösztönzést arra, hogy fiatal munkaerőket foglalkoztassanak. Másik nagy volumenű központi programunk a tartós munkanélküliek fokozott segítése. Ennek a tevékenységünknek a központi eleme a humánszolgáltatás (különféle tanácsadások, álláskeresési technikák oktatása, képzési tanácsadás, együttműködési tervek, stb.), végső célja pedig a munkába helyezés.

Annak érdekében, hogy a munkanélküliség megelőzéséért tehessünk valamit, már a pályaválasztás időszakában foglalkoznunk kell a fiatalokkal. Ez az egyik kiemelt feladatunk az ősz folyamán.

Bár még messze van az általános iskola és középiskola tanulói számára a januárban esedékes pályaválasztási időszak, már most gondolni kell rá. A határidők szorosak, az elképzelések most még viszonylag könnyen módosíthatók. Nem egyszerű dolog az iskola falai közül kikerülve szembetalálkozni a „kinti világ" realitásaival. Megyénkben évente több mint 10.000 fiatalt bocsátanak ki az általános, közép és felsőfokú tanintézetek. A végzettek közel fele tanul tovább. A munkaügyi központban nagy hangsúlyt fektetünk e két korosztály segítésére.

Hogy a választás minél sikeresebb legyen, a Munkaügyi Központ segíti a fiatalokat életútjuk megtervezésében. E tevékenység során feltárjuk a pályakezdők érdeklődési körét, javítjuk pálya- és önismeretüket. Az intézmény által szervezett foglalkozásokon, tájékoztatásokon résztvevők már határozottabb, konkrét elképzelésekkel választhatják meg a továbblépés irányát.

Olvasóink figyelmébe ajánljuk, hogy tanácsadó szolgálatunk elsősorban segítséget, eligazítást nyújt az információk rengetegében, ötleteket ad, hogy mire kell figyelni döntés előtt. Fontos, hogy minden pályakezdő fiatal érdeklődésének és képességének megfelelően a lehető legjobbat válassza.

A foglalkozási Információs Tanácsadónkban, a pszichológiai szakszolgálatunknál képzett szakembereink várják a fiatalokat. Szolnokon az alábbi ingyenes számon érhető el tanácsadó szolgálatunk: 06-80-9/200-799 (hétfőtől csütörtökig 13-16 óráig). A törökszentmiklósi kirendeltségen kedd délutánonként 13 és 16 óra között várjuk a pályaválasztás előtt álló fiatalokat.

A munkaügyi szervezet azonban nemcsak a fiatalokra fordít nagy figyelmet. Egy 1994-ben készült felmérés szerint Szolnok megyében kettőezernél több olyan család volt, amelyben mindkét szülő munkanélküli. A tapasztalatok azt támasztják alá, hogy az ilyen, halmozottan hátrányos helyzetű családok száma újratermelődik, sőt egyes családok önerejükből nem is képesek ezt a hátrányt leküzdeni. Ezekből a tényekből kiindulva a JNK-Szolnok Megyei Munkaügyi Központ egy újabb programot indít jövő év januárjában Családsegítő Program néven (egyelőre kísérleti jelleggel) a hátrányos helyzetű családok számára. A kísérleti jelleg azt jelenti, hogy ha sikeres lesz a program, akkor többször is újraindítjuk ilyen, vagy továbbfejlesztett formában.

A program célja, hogy a munkaerőpiacon hátrányos helyzetű családok életminősége javuljon, mentálhigiénés helyzetükben, munkavállalási lehetőségeikben pozitív elmozdulást eredményezzen. Különféle tanfolyamok elvégzésének támogatásával növelje képzettségi szintjüket, és ezáltal a munkaerőpiacra történő visszajutásuk esélyét is, ami a jövedelmi helyzet javulását is maga után vonja majd.

A programban közreműködőket szociális és foglalkoztatási szakemberekből álló csoport segíti a munkaerőpiacra történő visszajutásban. A Munkaügyi Központ szakemberei azt szeretnék, hogy a programban részt vevő családok életvitelében és szociális helyzetében kedvező irányú változás valósuljon meg.

A program beindításához és sikeres megvalósításához már az idén felkészül a munkaügyi szervezet. A program indításáig (januárig) kiválasztjuk azokat a családokat, akik megfelelnek az alábbi feltételeknek:

* Mindkét szülő munkanélküli, és legalább egy eltartott gyermeket nevelnek
* Egyik szülő munkanélküli, és legalább három eltartott gyermeket nevelnek
* Egyedülálló munkanélküli szülő, és legalább egy eltartott gyermeket nevel

A résztvevőket a nyilvántartott munkanélküliek közül választjuk ki. Emellett munkánk megkönnyítése érdekében és a legrászorultabbak megtalálásához várjuk mindazok jelentkezését, akik a kiírt feltételeknek megfelelnek, és együttműködésre hajlandók a program során.

Törökszentmiklósi Kirendeltség

FELHÍVÁS

A Magyarok Világszövetsége és annak segélyszolgálata Kárpátalja megsegítésére támogató összefogásra szólít fel mindenkit, aki segíteni tud és akar: a Magyarok Világszövetsége Országos Tanácsait, a világ szórványmagyarságának szövetségeit, a határon kívüli magyar közösségeket, Magyarországot, az ország alapítványait, vállalatait, társadalmi szövetségeket, képviselőket.

Veszélyben a kárpátaljai magyarság! Az évek óta halmozódó gondokat tragikussá fokozza az árvíz pusztítása s a közelítő tél.

A lakosság elszegényedett, egyes rétegeit az éhínség fenyegeti. A súlyos helyzet oka elsősorban gazdasági eredetű. A munkanélküliség a térségben meghaladja az 50 %-ot, de aki munkához jut, az sem jut hozzá béréhez, a térségben élő nyugdíjasok már több hónapja nem kapják járulékaikat. A kárpátaljai magyarság nagy része megélhetési gondokkal küzd, a munkaképes lakosság jelentős része határmenti csencselésből tengődik. Az utóbbi hónapokban az ukrán állam megszigorított rendelkezései elvágják a megélhetésnek ezt az útját is. Az egyre súlyosbodó helyzetből a Magyarországra menekülés a kiút. Akinek sikerül, az Magyarországon általában „fekete munka" vállalásával próbál jövedelemre szert tenni. A vámszabályok szinte lehetetlenné teszik a hatékony karitatív segítségnyújtást.

Ezek a körülmények drámai helyzetet teremtenek a kárpátaljai magyar oktatásügyben is. A közel száz magyar nyelven működő iskolának a működését – az állami támogatás megbízhatatlansága okán – anyagi gondok bénítják. A pedagógusok hónapokig nem kapják meg bérüket. Az óvodák többségét bezárták. Számos iskolában megoldatlan (megoldhatatlan) a fűtés. Hideg termekben folyik a tanítás. Az ukrán Oktatási Minisztérium koncepciót készít elő, amely a nemzetiségek nyelvén történő oktatás elsorvasztását célozza, s ez további pusztító, negatív folyamatok sorát indíthatja el.

Tekintettel arra, hogy a tárgyi adományok átjuttatása a magyar-ukrán határon nagy nehézségekbe ütközik, elsősorban pénzadományokat kérünk.

A Magyarok Világszövetsége segélyszolgálata külön bankszámlát nyitott „Kárpátalja megsegítése" néven, melynek száma: 11742001-20039118 – OTP. Ide kérjük az adományokat. Az adakozók igénye és kérése szerint nyilvános listán tesszük közzé az adakozók nevét az összegek feltüntetésével. Az MVSZ segélyszolgálata nyilvánosan számol el a felhasznált összegekről.

Budapest, 1998. november 7.

Csoóri Sándor az MVSZ elnöke	Kovács Miklós a KMKSZ elnöke	Dobos László az MVSZ Segélyszolg. Alapítványának elnöke

„...Szeretném bizonyítani, hogy méltó voltam a bizalmukra..."

A '89-es hosszú hajú, forrófejű, farmeres FIDESZ-esek 1998-ra öltönyös, nyakkendős ifjakká alakultak. Úgy tűnik, hogy a „magyar narancs" – mely kissé savanyú, kissé zöld is, de a mienk – immár beérett: az ország sorsát irányító polgárokká váltak. Az önkormányzati választás eredményének ismeretében megállapítható, hogy városunkban is nőtt ismertségük, elfogadottságuk, ugyanis az előző ciklushoz viszonyítva háromszorosára nőtt a létszámuk.

Sülye Attila, a 9. sz. választókerület megválasztott képviselője választóitól az érvényes szavazatok 35,08 %-át kapta.

– *Gratulálok a győzelméhez, és kérem, hogy mutatkozzon be újságunk olvasóinak!*

– 1969-ben születtem. Édesapám, Sülye Károly agrármérnök, akit sajnos, 1985-ben elveszített családunk. Édesanyám Boros Klára, a Városi Művelődési Központ igazgatója. Hárman vagyunk testvérek: az öcsém egyetemista, a húgom pedig gimnazista.

Általános és középiskolai tanulmányaimat Törökszentmiklóson végeztem. 1988-ban érettségiztem a Bercsényi Miklós Gimnáziumban. 1993-ban szereztem diplomát Nyíregyházán, a Bessenyei György Tanárképző Főiskola matematika-testnevelés szakán. Nős vagyok, feleségem, Medgyessy Klára, végzős művelődésszervező szakos hallgató.

– *Mi motiválta, hogy induljon a választásokon?*

– A választásokon váló indulásomban a fő motiváló erő: tenni akarás a városért. Pártunk, a FIDESZ-MPP megnyerte az országgyűlési választásokat. Ez megfelelő erőt és hátteret nyújtott az önkormányzati választásokon való induláshoz. Barátaimmal úgy gondoltuk, elérkezett az idő, hogy megvalósítsuk elképzeléseinket, s reméljük, hogy a városi politikában céljainkat valóra is tudjuk váltani.

– *Korábban volt-e kapcsolata a közélettel, a politikával, a várospolitikával?*

– Már 1994-ben kapcsolatba kerültem a politikával, ugyanis a FIDESZ megyei vezetői felkértek, hogy a JNK-Szolnok megyei 7. sz. választókerület irodavezetőjeként koordináljam dr. Pataki Csaba országgyűlési képviselőjelölt kampányát. Ezt a megtisztelő állást el is fogadtam, hiszen a FIDESZ politikáját már akkor is szimpatikusnak, hozzám közelállónak éreztem.

– *Ön nem a városban él. Minek köszönheti mégis, hogy a legtöbb szavazatot kapta választókerületében? Mennyi szerepet tulajdonít saját magának, illetve a koalíciós támogatottságnak, a kampánynak?*

– Nem Törökszentmiklóson élek, de mindig is törökszentmiklósinak éreztem, érzem magam. Elköltözésünk egyetlen oka a munkahelyhiány volt, melynek megoldódásával lehetségessé válik visszaköltözésünk. Szeretném, ha másoknak nem kellene a főiskola, egyetem elvégzése után városunkból elköltözni és máshol letelepedni. Törökszentmiklósnak meg kell tartania diplomásait, munkahelyet és perspektívát kínálni, biztosítani számukra az otthonteremtést, hogy ne a Miklósról Elszármazottak Baráti Körének a számát szaporítsák.

A választásokon elért sikerem – véleményem szerint – a FIDESZ-MPP országgyűlési győzelmének és eddigi politikájának, valamint az FKGP-vel és az MDF-fel való összefogásnak a közös gyümölcse. Ide sorolnám még azt is, hogy ebben a választókerületben sokan ismerték és szerették édesapámat.

– *Hogyan fogadta a családja, környezete, hogy Ön indul a választásokon? Hogyan élték meg a győzelmet?*

– Vegyes érzelmekkel. Féltettek a politikától, de ugyanakkor bátorítottak is. Feleségemmel és barátainkkal együtt izgultuk végig az október 18-i éjszakát a Polgármesteri Hivatal aulájában, és a sikernek együtt örültünk.

– *Megfogalmazná politikai „ars poeticáját"?*

– Az embernek sokat kell dolgozni céljai elérése érdekében, és hinni abban, hogy a befektetett munka meghozza gyümölcsét.

– *Mit tart legfontosabbnak, és mit szeretne elérni négyéves munkájával?*

– Legfontosabbnak tartom a munkanélküliség visszaszorítását, a mezőtúri út melletti területen Ipari Park létrehozását, a városi sportcsarnok megépülését, a fiatalok kulturált szórakozását biztosító ifjúsági klub létesítését. Egyéni választókerületemben pedig azt szeretném elérni, hogy javuljanak az élet- és munkakörülmények, folytatódjon a csatornázás, az aszfaltozás. Szorgalmazni fogom, hogy gyógyszertár és kisposta létesüljön a körzetemben, hiszen ez könnyebbé tenné az itt lakó idős polgárok életét.

Négy éves munkámmal szeretném bizonyítani, hogy méltó voltam a bizalmukra, melyet ezúton is megköszönök minden választópolgárnak, akik rám voksoltak.

(S)

KEDVES GYERMEKEK!

A gyermekkönyv napokon sok új könyvvel, CD-ROM adatbázissal várunk benneteket a könyvtárba.

Örömmel tájékoztatunk titeket, hogy ebben az évben több könyvet tudtunk vásárolni, mint az előző években. Városunk önkormányzatának és a könyvtárat támogató Pro Bibliotheca Alapítványnak ezúton is köszönjük.

A könyvek, folyóiratok mellett egy számítógép is a rendelkezésetekre áll, amelyet a könyvtárat támogató felnőttek (adó 1 %) felajánlásából vásároltunk. Köszönjük minden támogatónak a Ti nevetekben is!

Vegyetek részt a meghirdetett rendezvényeinken!

GYERMEKKÖNYVTÁRI NAPOK

/1998. december 1 – december 31-ig/

December 7-én 14. órakor: Városi mesemondó verseny

Résztvevői: az általános iskolák alsó tagozatos osztályainak képviselői. Jelentkezni az iskolában lehet.

December 14-én 14 órakor: 125 éve egyesült Pest – Buda – Óbuda

Ismerkedjünk fővárosunk művészeti értékeivel. Szóbeli vetélkedőre hívjuk az általános iskolák 7.-8. osztályos tanulóit. Külön nem kell készülni a vetélkedőre. Kézikönyvek és a Budapest CD-ROM adatbázis ismeretére van szükségetek, melyet a könyvtárban előre lehet tanulmányozni. 3 fős csoportok jelentkezhetnek. Jelentkezési határidő: dec. 8.

Január 15-én 15 órakor: Emlékezzünk a 175 éve született Ipolyi Arnoldra

Vetélkedő értékelése, jutalmak átadása.

Rövid ideig városunkban élt a 175 éve született katolikus püspök, sokoldalú tudós. Születésének évfordulóján ismerkedjünk életével, munkásságával.

Vetélkedőre hívjuk az általános iskolák felső tagozatos tanulóit. A kérdések átvehetők a Városi Könyvtárban, az ajánlott irodalom az olvasóteremben tanulmányozható. Leadási határidő: január 9.

Minden kedden reggel hallgassátok a Rádió Törökszentmiklós Könyvajánló, és kedd délután a Gyerekszáj című műsorát! A könyvismertetések nektek szólnak.

Várunk mindannyiótokat a gyermekrészleg több, mint 1000 fős olvasótáborába!

a Városi Könyvtár munkatársai

TÖRÖKSZENTMIKLÓS AZ ŐSKORBAN

Dr. Tárnoki Judit, a szolnoki Damjanich János Múzeum régésznője e korról írt tanulmányát a következő mondattal kezdte: „Az Alföld területének ezt a kis darabkáját, mely a mai közigazgatási határok szerint Törökszentmiklóshoz tartozik, ősidők óta változatos népcsoportok lakták." Létfeltételek között a legfontosabb a Tisza és mellékágai, amely gazdag erdőségekkel volt körülvéve. Hal, vad, dús növényvilág állott az itt meg-megállt vagy hosszabb időre letelepedettek rendelkezésére, amikhez természetesen kemény munkával jutottak csak. Kr. e. 6000 év körül az ún. Körös-kultúrához tartozó népcsoport megjelenése – dél felől vándoroltak idáig – jelentette az élelemtermelő gazdálkodás kialakulását. Velük és általuk a kerámiaművesség, szövés-fonás, masszív házak, újfajta eszközkészítés honosodott meg. Nyomaik a Karancs-Háromágon és Kengyelszigeten kerültek elő. Mit hagytak ránk? Nagyméretű gabonatároló edényeket, vékony falú, vörösre égetett díszkerámia töredékeket, paradicsompaprika alakú hálónehezékeket. A Háromág felszíni sajtosságai arról árulkodnak, hogy kedvelték a vizek közötti magaslatokat. Ezek a kis szigetek védettséget is jelentettek számukra. Itt három-négy ház foltjait is világosan ki lehet venni. Oltáraik állatokon álló csészék, melyből több töredék is fenn maradt. A termékenység-kultusznak nagy jelentőségére következtethetünk belőlük. Temetkezési szokásuk a zsugorított elföldelés volt. Eszközeiket, az élelmet velük temették.

A vonaldíszes kultúra csoportjának emlékei Baláról, a Felvégről, a Szilágyi-féle gyümölcsösből, a Bethlen úti iskola udvaráról kerültek elő. Kincslelet 31 darab kovakő kőpenge.

A rézkor emlékei a Kr. e. 4400-2600 közötti időből valók. A megélhetés súlypontja már az állattenyésztés. A szenttamási Keresztes halmon és a Földvárhalomban hagyták a legfontosabb emlékeiket. A korszak végén a Háromág és Kenderföldi-part is megőrzött korabeli leleteket.

A bronzkor Kr. e. 2700-800 közötti évek itt élt embereinek élete. Emlékeiket a Surjáni dombok, a Téglagyár magaslatai, a legfontosabbat pedig a Terehalom őrizte. Többszáz éves folyamatos élet volt akkoriban nálunk. A telepeket árokkal, sánccal erődítették, a házak szorosan egymás mellé épültek, faluk patics. A lakóterület újból és újból elpusztult, s így a régiek omladékaira egyre magasabban építették az újakat. nagyobb közösségek együttlétének világa az övék. Létszámuk 150-200-ra tehető. Alapterülete 140x70 m. Tervszerű ásatással tárta fel Stanczik Ilona régésznő és csapata 1970-71-ben. 11 települési réteg halmozódott itt fel. A paticsfal mellett szelemenes-nyeregtetősek voltak az épületek. A házak közötti „utcák" 150-180 centiméteresek. A külső peremrészeken álltak a raktárak, műhelyek, karámok. A házak általában három részre voltak tagolva, hasított deszkákkal padlózva, bár nem mind, mert a döngölt padló is gyakran előfordult a kutatás folyamán. Tűzhelyük emelt, a fal mellett álltak. Edényeik jellegzetes díszítésűek: szemölcsbütykösök, háló- és seprűkarcolásosak. Csontárak, vésők, agancsbalta, vaddisznóagyar-lemez, olvadt bronzrögök és más tárgyak maradtak e kultúrából ránk. A kevés bronzmaradvány oka, hogy minden darabkáját újból és újból felhasználták, mivel nagy érték volt. A későbronzkor emlékei a Terehalmon kívül nálunk Surjánból, Szenttamásról, Karancspartról, Téglagyári földekről és a Kenderföldről is előkerültek.

A vaskor emlékei Kr. e. 800 – Kr. u. 10-ig tartó korból datálhatók. Ekkor virágzott nálunk egy kis szkita falu. Temetőjük a surjáni homok volt. Összesen 82 sírt ástak meg régészek, de nagyon sokat a homokbányászok! E falu mintegy 100 évig létezhetett. Megjelentek a fazekaskorongokon készült edények. Gazdag üvegpaszta-sorokból álló gyöngyfüzérek jó ízlésről, pompaszeretetről tanúskodnak. Arany-ezüst ötvözetű hajfonatokkal ékesítették magukat. Jellegzetes tárgyaik az orsógombok, vastűk, agyagpecsételők, vaskés, festékes tégely szarvasagancsból. Fegyvereik: harci csákány, pikkelypáncél, nyíltegez, háromélű nyílvesszők, élezésre fenőkő. Már a refrexíjat használták. Nagy állattartással, legeltetéssel foglalkoztak, s kiegészítő ágazat volt a földművelés náluk. Őket a kelták követték.

Sz. A.

A város történetét bemutató cikksorozatunkat következő számunkban folytatjuk.

A IX. MINDENKI KARÁCSONYA RENDEZVÉNYEI

December 9-19-ig	**Betlehem, adventi koszorú, karácsonyfadísz-készítő pályázati anyagból kiállítás**
December 15-én 14 órakor	**Almásy János Nyugdíjas Klub karácsonyi ünnepsége**
December 16-án	**Fitness, aerobik csoport játékos bemutatója**
December 17-én 17 órakor	**Kodály Zoltán Zeneiskola karácsonyi hangversenye**
December 18-án 14 órakor	**Nagycsaládosok Egyesületének karácsonyi programja**
December 19-én 9 órakor	**Karácsonyi játszóház**
December 19-én 14 órakor	**Magányosok szeretet vendégsége**
December 19-én 17 órakor	**Köszöntő, ökumenikus áhítat a Pódiumteremben**
	A Szolnoki Szimfonikus Zenekar hangversenye Balaskó Mária zongoraművész közreműködésével
	A hangverseny után gyertyagyújtás a városi karácsonyfánál

Kodak Express

RENDKÍVÜLI AKCIÓ!

KODAK KB 30-AS
teljesen automata fényképezőgép
ajándék filmmel és elemmel
~~11.900~~ Ft helyett 7490 Ft.

Üzletünkben vásárlás
vagy kidolgozás esetén
TAP-hoz juthat,
melyet a TV 2 meghatározott műsorain feltölthet
nov. 30 és dec. 25 között.
Ezzel értékes nyereményekhez segítjük.
SORSOLÁS SZILVESZTERKOR
A TV 2-n.
Továbbra is színes film kidolgozás
ajándék filmmel 1190 Ft-ért.
ÁRVAI FOTÓ
Kossuth út 155.

ARANYDIPLOMÁSOK

II.

1998. szeptember 6-[illegible]n [illegible]rom törö[illegible] szentmik[illegible]si nevel[illegible] ve[illegible] ette át Aranyoklevelét Debrecenben. Ötven évvel ezelőtt szereztek tanítói képesítést, és legszűkebb hazájukban maradva szolgálták mindvégig a nevelés és oktatás ügyét. Lapunk novemberi számában már bemutattuk Karakas Gyula testnevelő tanárt. Most Hartmann Sándorné tanítónő mondja el, hogyan tekint vissza a hosszú szolgálatra.

– A II. világháború utolsó hónapjai nem kedveztek az elmélyült tanulásnak (sem!). Hogyan alakult középiskolás élete a zűrzavaros években?

– A polgári iskola elvégzése után, 1943-ban a kecskeméti református leánylíceumba jelentkeztem. A pályámra való felkészülés valóban nem volt zökkenőmentes, ugyanis az évet már nem tudtuk befejezni a bombázások miatt. 1945-ben egy különbözeti vizsga letétele után folytattam tanulmányaimat a debreceni Dóczi leánylíceumban. A háború után mi voltunk az intézet első „honfoglalói". Tanáraimra még most is hálás szívvel gondolok vissza, kik annyi jóra, szépre tanítottak. Szeretett osztályfőnökömmel személyes gondjaimat is bármikor megoszthattam. Az ő példájuk meghatározó volt mindig, egész tanítói munkám során.

– Milyen volt a pályakezdés?

– 1948-ban végeztem. Nem kezdtem el rögtön dolgozni, mert férjhez mentem. Amikor a fiam három éves lett, éppen akkor hívtak tanítani a Rózsa Ferenc téri iskolába. Jól esett, hogy engem, a kis „kezdőt" szeretettel fogadtak az idősebb kollégák. Különös hálával emlékszem vissza Wágner Anna (Panci néni) patronáló nevelőre, aki több évtizedes tapasztalatait szinte barátian igyekezett átadni. Szükségem is volt a segítségére, mert évekig tanítottam csak fiúkból álló második osztályokat. A körülmények sem voltak éppen rózsásak, az úgynevezett „Legényegylet" kocsmai kerekasztalánál oktattam az írás-olvasás tudományát.

– Mikor lett osztályfőnökből napközös nevelő?

– Egy hosszabb betegség után összevont napközis csoportot bíztak rám, 1-4. osztályig. Ez volt a napközi „hőskora". Ekkor még sok szülőt nehéz volt meggyőzni a napközi létjogosultságáról. Így nem csoda, ha az első évben alig 15, később 20 gyermek volt a csoportban. De éppen ezért tudtam családias légkört teremteni, ami lehetővé tette az egyéni foglalkozást, törődést. A Rózsa Ferenc téren töltött utolsó két évben már felső tagozatos napközis csoportban dolgoztam. Bár ez a korosztály szokatlan volt számomra, a sokak által ismert és szeretett Szűcs Gáborné Jusztika néni segítségével megbirkóztam ezzel a feladattal is.

– Hogyan került át a Petőfi úti Általános Iskolába?

– Szívem mindig visszahúzott a kicsik közé. Ezért, amikor megtudtam, hogy megüresedett ott egy alsós napközis állás, gyorsan kértem az áthelyezésemet. Szerencsére, sikerült nagyon jó kapcsolatot kialakítani az osztálytanító nevelőkkel. Ennek jótékony hatása érezhető volt a gyermekek előmenetelén. Sok lehetőség adódott a szülőkkel való beszélgetésre is, amit elengedhetetlennek láttam gyermekeik különböző problémáinak megoldásához.

– Mit tartott a legfontosabbnak a napközis munkában?

– A csoport tagjai tanulják meg a pontosságot a másnapra való felkészülésben! Továbbá: hogy figyeljenek egymásra, örüljenek a másik sikerének és segítsék a lemaradókat. A játékban a szabályok betartását, a becsületességet és az önzetlenséget próbáltam kiemelni. A nyári napközis és kisdobos táborok nagyban segítettek közelebb kerülni a gyermekekhez. A közös élmények összehoztak bennünket, jobban meg tudtuk ismerni egymást.

– Hány évet töltött el az oktatás, nevelés szolgálatában?

– Harminckettőt a nyugdíjazásomig, de utána még hat évig dolgoztam. Soha nem restelltem senkitől sem tanulni! Az új, hasznos módszereket szívesen átvettem a fiataloktól, de én is igyekeztem átadni sokéves tapasztalataimat a hozzám fordulóknak. S hogy mit tanácsolhatnék az utánam jövőknek? Ebben a néhány szóban összefoglalhatom: gyermekszeretetet, türelmet, lelkiismeretességet, és mindenekelőtt következetességet! Piaget szavaival én is vallom: „Követelek, mert szeretlek!"

Jóleső érzés tapasztalni, hogy nevelői szándékomat sokan megértették. Volt tanítványaim ma is örömmel köszöntenek, ha találkozunk.

– Felettesei részéről érezte-e a kellő megbecsülést?

– Sok dicsekvésre nincs okom! A napközis munka nem látványos! Kaptam egy „Kiváló munkáért" kitüntető jelvényt és egy Szolgálati Emlékérmet!

– Hogyan telnek a nyugdíjas évek?

– Legfőbb örömöm a két kisfiú unokám. 11 és 7 évesek. Sajnos, nem Törökszentmiklóson laknak, így ritkábban találkozhatunk. Nem vagyok elfogult velük szemben sem. Megdicsérem őket, ha megérdemlik, a „vadhajtásokat" pedig igyekszem sok-sok szeretettel nyesegetni.

Nyáron szívesen dolgozgatok kis kertemben, télen hasznos időtöltésem a kötés, és mindenkor az olvasás. E téren még nagyon sok a pótolni valóm. A TV-t nem szeretem, kevés műsora nézhető. Többre tartom a rádiót, azt szívesebben hallgatom.

– Köszönöm Pöre Tanító Néninek, hogy megosztotta velünk visszaemlékezéseit! Aranydiplomájához gratulálok, és nagyon jó egészséget, nyugodt, boldog nagymama-életet kívánok az olvasók nevében! De szülőként is köszönettel tartozom saját gyermekem egykori napközis nevelőjének megértő és szeretetteljes fáradozásaiért!

(Hajnal Jné)

SZABÓ ETELKA

/1905 – 1998./

Bocsáss meg, Tusika Néni, hogy e pár sorral még egyszer Rád irányul a figyelem, de valamiről még beszélni kell!

Végtelenül egyszerű, szerény ember voltál világéletedben. A Kossuth-díj sem szédített meg, az maradtál, aki voltál! Hosszú és küzdelmes életedet, pályafutásodat két évvel ezelőtt már elmesélted az olvasóknak. Egy egész város (és környéke) nézett Rád tisztelettel munkásságodért, amit több, mint fél évszázadon keresztül folytattál. Távozásoddal sem akartál feltűnést kelteni. Végakaratod szerint „minden ceremónia nélkül" szándékoztál végső nyughelyedre kerülni.

Drága Tusika Néni! A Te temetésed ennek nem mondott ellent. Emberhez méltó lezárása volt hosszú és értékes életednek! Mindenkit megillet, hogy ne csak „úgy" letegyék a földbe, hanem illő tisztelettel végső búcsút is vegyenek tőle. Kegyetlen századunk ezt sok áldozatától tagadta meg annak idején, de Te is tudod, hogy az utókor lelkiismerete nem nyugodhatott, amíg kegyeletét le nem rótta irántuk. Hisszük, hogy ezzel a csendes búcsúval nem sértettük meg végakaratodat. Hasonló helyzetben Te sem cselekedtél volna másképp! Kár, hogy nem jelezte fekete zászló a távozásodat, legalább a végső búcsú napján! Sok-sok tisztelőd hiányolta!

Kedves Tusi Néni! Tudjuk, hogy a jó harcot megharcoltad, a pályát végigfutottad, most már pihenj békében!

BÚCSÚ TUSIKA NÉNITŐL
– Egy Kossuth-díjas védőnő életútja –

Valaki ismét elment azok közül, akik meghatározó személyiségei ennek a városnak. Szabó Etelka Kossuth-díjas védőnő, mindenki Tusika nénije 94 éves korában, hosszú, tevékeny és tartalmas élet után végső nyugovóra tért.

Nem nekrológot készültem írni róla. Ennek a cikknek még életében kellett volna megjelennie, mondjuk 90. születésnapja alkalmából, amikor a Népjóléti Minisztérium díszoklevelét megkapta, és a város polgármestere, önkormányzata is megemlékezett érdemeiről. Akkor Tusika néni – magas korára hivatkozva, de valójában szerénységből – elhárította az interjúra irányuló kéréseimet. Pedig szellemileg friss maradt élete végéig. Még 72 éves korában is részt vett egy országos pályázaton, sőt díjat is nyert dolgozatával. Információimat főként abból merítem.

Tusika néni 1905. április 5-én született az erdélyi Nagybánynán. Ed[illegible] gyermekként végezte el a tanítóképzőt, és Nagybányán tanított 1917-ben bekövetkezett haláláig. Édesanyja egészségét a spanyol járvány ásta alá. A történelem vihara Trianon után Magyarországra sodorta. 1925-ben védőnőjelölt lett Budapesten a Stefánia Szövetségben.

Gyakorló védőnőként Angyalföldön, a Gömb utcai csecsemővédő intézetben dolgozott. *„Hajnali ötkor keltem, de boldog voltam, mert ezt a munkát már akkor hivatásomnak választottam"* – írja visszaemlékezésében. Havi 45 korona tiszteletdíjat kapott, amely elment a bútorozott szobára, ezért éjjel bedolgozóként kalapkészítéssel foglalkozott, hogy az élelemre valót meg tudja keresni.

1927-ben végezte el a védőnőképzőt, de csak két hetet dolgozott a fővárosban – az Apponyi Anyaotthonban –, életének további állomáshelyei vidéki falvak és városok. Dolgozott Hajdúnánáson, Mezőkovácsházán, Hódmezővásárhelyen, míg végül 1940-ben Törökszentmiklósra került, és egy rövid kitérőt leszámítva (1944-ben, a háború alatt Ácson teljesített szolgálatot) nyugdíjba vonulásáig ebben a városban működött.

Amikor 1940-ben ide került, áldatlan állapotok fogadták. A csecsemővédelem igencsak gyermekcipőben járt még akkor. Sok volt a táplálkozási hiányban szenvedő, angolkóros gyermek; hiába kapták a csukamájolajat, ha élelmet nem kaptak rendesen.

A Kossuth-díj átadása a Parlamentben 1953. március 15-én

A tbc is szedte kis áldozatait. Gyakori volt a piszkos rongyok okozta bőrbetegség, nem is beszélve a járványos gyermekbetegségekről. BCG-oltás még nem volt. A háború csak tovább rontott a helyzeten.

A harcok végeztével 1945-ben – rendelő hiányában – a régi tanácsházán indult meg az egészségvédő munka. A várón és orvosi rendelőként is szolgáló egyetlen helyiségben még villanyvilágítás sem volt. Ebben az időben több mint egy évig egyedüli védőnő volt a városban. *„Hogy a munkát vinni tudjam, kénytelen voltam hajnali 4-től kapálni egy gazdánál élelemért"* – írja erről az időszakról, amikor az infláció és az áruhiány miatt élelmiszert sem lehetett kapni. Védőnői munkája mellett még népnevelő, felvilágosító munkát is végez vidéken és a környékbeli tanyákon.

A háború alatt megrongálódott és kifosztott Egészségházat társadalmi munkában hozatta helyre, visszaszerezte a széthordott bútorokat, és megindulhatott a rendszeres tanácsadás. *„Ekkor jött ide Tamásy Gizella és Korbély Marika védőnő, és így alakulhatott ki az a jó, kollektív védőnői munka, amelynek elismerése az én Kossuth-díjam 1953. március 15-én"* – osztja meg Tusika néni a dicsőséget munkatársaival.

Ekkor már felépült a bölcsőde is, de nem volt megfelelően képzett gondozónő, s emiatt baleset is történt. Dr. Vadai Sándor városi tiszti főorvos segítségével nagy nehezen sikerült Mezőtúrról elhozni Pozderka Károlynét, így jó kezekbe került az új intézmény. Persze, mint minden újtól, eleinte a bölcsődétől is idegenkedtek az emberek. Nem merték beadni a gyermekeiket, mert féltek, hogy az állam elveszi tőlük. Sztálini gyermekeknek nevezték akkor az anyák a bölcsődéseket. *„Nekem sikerült meggyőzni őket, hogy nincs mitől félniük. Engem ismerve és tudva, hogy még nem csaptam be őket, sikerült a bölcsődét feltölteni."* A végén még kevésnek is bizonyult a 120 férőhely.

Hasonló erőfeszítéssel sikerült újra berendezni a szülőotthont is az MNDSZ és a Vöröskereszt segítségével. Bálok, estek bevételéből folyt be a szükséges pénz egy része. A gazdasági munkát Gyöngyiné végezte Tusika néni irányításával, nagyon jól és becsülettel.

Külön történet a mentőautó sorsa is. A végre nagy nehezen kiharcolt és megkapott mentőkocsit vissza akarták vinni, mivel nem volt számára megfelelő hely. Vadai doktor segítségével sikerült végül garázst szerezni, és a mentő maradt. Később lett mentőállomása is a városnak.

„Én csak azt mondhatom, a munka jelentette nekem az életet, és a sok munkához az erőt az emberek iránti szeretet és megbecsülés adta. Munkám jutalma az volt, ha egy ügyet sikerre vittem" – írja Tusika néni. És h[illegible] sok ügyet vitt sikerre. Olyan ember volt, akit nem a saját boldogulása érdekelt mindenek-előtt, hanem mindig másokon akart segíteni. Sok évtizedes védőnői munkája egy hosszú fejezetét alkotja városunk egészségügyének.

1964-ben vonult nyugdíjba, de félműszakban még 1970-ig tovább dolgozott. Tudását, gazdag tapasztalatait igyekezett átadni a fiatalabbaknak. Sok védőnő gyakorolt a keze alatt, akik később kiváló szakembere[illegible] vezet[illegible] le[illegible].

Végül nem titkolom, hogy Tusika nénihez személyes közöm is van: engem is ő segített a világra, ő volt édesanyám szülőágya mellett a Pozderka utcában – sajnos már sok-sok évvel ezelőtt. A sors úgy hozta, hogy utolsó éveinek közeli tanúja lehettem, hiszen egy házban laktunk. Csodáltam életerejét, életvezetését, még néhány hónapja is leballagott az újságért a második emeletről, mindennap sétálgatott a függőfolyosón, és mindenkihez volt néhány kedves szava. Érdeklődött a házban lakók sorsa felől, tudta, kinek hogyan fordult az élete sora, kit milyen öröm vagy bánat ért. Családja nem volt, ezt a hiányt az emberek szeretete pótolta számára. Az emberbe, az élet értelmébe vetett hit volt a vallása. Humanista volt. Nem élt hiába.

F. I.

„Az égetőkemence kéménye már nem fog füstölni...”

December második reggele van. Hideg éjszaka volt. Most, 9-kor ugyan szinte szemet bántóan szikrázó a napsütés, de a levegő csípős.

– Ma reggel jönnek bontani a műhelyt...– réved rám Laci bácsi, aztán maga elé néz. Szomorú. Töpreng. Valami kicsúszott a lába alól. Elbizonytalanodott.

– Egészséges vagyok hál' Istennek, de a lelkem fel van bolydulva – tekint rám, segítséget kérően.

– Apámhoz 85 éves korában jött legelőször orvos – magyarázza, most már a tőle megszokott, élénk tekintettel.

Talán egy hónapja járhattam a műhelyben, akkor még minden a helyén volt, s mára már alig maradt valami az 1928-ban kialakított „műterem” berendezéseiből. Az égetőkemence még áll, egy korong szintén, amit a Petőfi úti iskola vásárolt meg. Egy gépész éppen most bontja az agyaggyúró gépet, aminek még nincs gazdája.

– A motoros korong Jászberénybe került, egy lábhajtásút meg Szabó Antal tanár úr vett meg a múzeum részére – s közben szelíden ráteszi a jobb tenyerét az árválkodó gépre. Mintha simogatná. – Nagyon boldog lennék, ha ez is itt a városban találna gazdára. Fájna a lelkem, ha nem így lenne... – és megkönnyezi.

A fazekasműhelynek kialakított épület valaha családi ház volt, melyet a szülők vásároltak meg 1922-ben, majd átalakították. Azóta megszakítás nélkül üzemel.

– Tizennyolc évet dolgoztam érte. Ennyi ideig korongoztam a családi műhelyben, azzal a céllal, hogy valamikor az enyém lesz. Nem pénzért végeztem a munkát, hanem családi alapon: ez volt a fizetségem – s ismét elgondolkodva maga elé mered.

A „szoba” közepén vagy másfél méter mély, úgy négyszer kettes akna tátong. Ez az agyagverem. A mesterek ide spájzolják a nyers alapanyagot. Több mázsányit. Éppen tegnap vittek el néhány zsákkal a Kölcsey úti iskolába. Nekem is kínálja. Műanyag zsákban, lezárva, örök időkig eláll. Nem veszhet kárba, mert betemetésre ítéltetett.

– Az az igazság, becsületszavamat adtam, hogy a portát eladom. Ezt még egyszer az életemben soha, senkinek nem adnám – füstölög Laci bácsi. De hát, ... késő bánat! Nem kényszerített senki sem, hogy megváljak a portám egy részétől. Saját akaratomból tettem. Az biztos, ha én nem adom el, itt nincs MOL-kút.

Aztán kimegyünk az udvarra, majd át a szomszédos telken álló házához. Ott már áll egy melléképület, amelyet a közelmúltban építtetett a jó öreg fazekasmester. Amolyan raktár-

A frissen felhúzott raktár, amely még műhely is lehet...

féle ez: meg is telt korsókkal, kocsögökkel, vázákkal, virágcserepekkel és egyebekkel, amelyek még piacra várnak. A helyiség közepén pedig ott van az agyagtároló akna. Egy kisméretű, takaros. Meg is kérdeztem a mestert, hogy akkor ugye csak nem tetszik felszámolni a fazekasságot?

– Reméljük, a jó Isten ad egészséget, és akkor még tudok dolgozni. Ha ez így alakul, lesz egy új kis korong is – közben huncutan felcsillan a szeme, akár a kisgyermeké. Arca derűssé válik, tekintetéből bizakodás olvasható ki. – Az égetés bizony nem lesz egyszerű. Ha az ember építene, vagy vásárolna egy új kemencét, lenne úgy 2-300 ezer forint is. Az már sok. De valamilyen megoldást csak találunk rá. A korong mellett hetvenöt évet töltöttem, máról holnapra nem lehet ezt abbahagyni. Ha meg abbahagyom, remélem nem hal ki a mesterség Törökszentmiklóson. Lányom és unokám is tudnak korongozni, de nem ezt a szakmát választották. Ezért is esne jól, ha az eszközök és a még meglevő szerszámok a városban lelnének új gazdára, segítene felélesztení a pislákoló lángot. Én tudom, hogy ezekre még szükség lesz. Az ősi mesterségek visszavisszatérnek, divattá válnak.

Úgy tudom, a városban és a szűkebb környezetben nincs is másik fazekasmester. Ezt Laci bácsi is megerősíti.

– Áron barátom járt ide vagy két évig, aki megszállott műkedvelő. Szabad bejárata volt: akkor jött, akkor távozott, amikor akart. Mesterek legközelebb Mezőtúron, Karcagon és Tószegen dolgoznak.

Mindenki Laci bácsinak hívja. Anyakönyvezett neve Lajos. Én sem ismertem a „névváltoztatás” történetét. Pedig egyszerű.

– Mezőtúron születtem, ahol nagyon kevés volt a László. Így alakult aztán ki, hogy a Lajosokat az emberek „átkeresztelték” Lacira. Az én tisztességes nevem Fadgyas Lajos, de már harminc évesen is Laci bácsinak hívtak. Ha manapság Lajosnak szólítanak, körülnézek, hogy nekem szóltak-e? Kell egy kis idő, mire tisztázódik, hogy én vagyok-e a megszólított. Szóval a szülővárásomból indult a névcsere, ami aztán meg is maradt, s meg is szoktam. Egyébként itt szereztem mestervizsgát is, 1936-ban.

Az idős fazekasmester azt vallja, hogy aki ezt a szakmát szorgalmasan és lelkiismeretesen űzi, meg tud belőle élni. Ha ismételten pályát kellene választani, megint csak a fazekasságot választaná. Nagyon hozzánőtt. Hetvenöt év a korong mellett telt el, s miután mester lett, szinte minden napja úgy indult, hogy bement a műhelybe és korongozott, s este pedig bezárta azt. Soha nem érezte tehernek, pedig sokszor nem könnyű fizikai munka.

– Bizony nem! Ha például egy harmincas virágcserepet készítek, hatvan kilogramm anyagot kell karral, kézzel, törzzsel, derékkal irányítani, ellensúlyozni. Sőt lábbal is kell támasztani. Régente az agyagot is kézzel és lábbal gyúrták, taposták. Én mindezeket megszoktam, a kezemet sem kezdte ki az agyag. Tessék nézni, nincs az a nőgyógyász, akinek a keze finomabb, simább lenne, mint az enyém, mint a fazekasoké.

Mutatja a keze fejét és a tenyerét. Megnézem. Megsimítom. Pontosan úgy van, ahogy a mester mondta. Aztán ismét a jövő kerül szóba. Bizakodással, mert a múltban többször működött szakkör a műhelyében, ahol a város általános iskolásai tanulták a szakma fortélyait. Úgy tűnik, erre a jövőben is szükség lesz, ugyanis már több iskolából megkeresték, hogy segítse a szakkörök munkáját. Igent mondott rá. Örömmel.

Beszélgetésünket ezekkel a gondolatokkal szerettem volna befejezni. Kezet nyújtottunk egymásnak, és kölcsönösen minden jót kívántunk. Kikisért a kapun, s a talpon álló műhelyt lefényképeztem. Talán utolsóként.

– Igaz, hogy lesz egy kis műhelynek is használható melléképület, de az égetőkemence már nem fog füstölni... Még egyszer nem adnám oda ezt a kis birodalmat. Hangja elcsuklik... Nem tudtam semmit sem szólni, de talán nem is kellett volna. Mindketten ugyanarra gondoltunk.

H. M.

ÖTÉVES AZ APÁRÓL FIÚRA ALAPÍTVÁNY

Egy kiállítással és egy egész napos rendezvénnyel ünnepelte fennállásának 5. évfordulóját a törökszentmiklósi APÁRÓL FIÚRA ALAPÍTVÁNY.

Az emberiség történetében 5 év parányi idő, de a civil szervezetek életében már említésre méltó időszak. Főként úgy, ha az is kiderül, hogy valójában öt és fél évvel ezelőtt került sor a cimben szereplő alapítvány létrehozására.

Molnár Anett óvónő neve azóta szinte egybeforrt az alapítvánnyal, de mellette elsősorban Antal Anikó, Kiss Katalin és Szalavári Anna alapító tagoknak köszönhető az alapítvány megszületése.

A létrehozó 14 (hivatalosan 12) fiatal fő vezérelve a népművészeti (ezen belül a kézműves) hagyományok felkutatása, felelevenítése, ápolása, azok továbbadása: vagyis megismertetése, megszerettetése volt. Olyan időszakban vállalták mindezt, amikor már némileg alábbhagyott a 70-es években újraéledt népművészet divatja, veszített népszerűségéből a néptánc, ill. táncházmozgalom, stb. Az ő törekvésük azonban – amint ezt az eltelt öt év is bizonyítja – nem volt szalmaláng. Bár nálu' is '"r'én'e' személyi v'l'ozások, de Anett és néhány társa maradt, az alapítvány él, jól működik, gyakorta hallatnak magukról.

– *Hogyan született az alapítvány?* – kérdeztem a legilletékesebbtől, az alapítvány kuratóriumának elnökétől, Molnár Anettől.

– Tulajdonképpen egy tábor szervezése adta az ötletet, aminek jogi keret kellett. Az előzménye pedig az volt, hogy a baráti körömből néhányan – egymást biztatva – elkezdtek foglalkozni a népművészet, pontosabban a kézművesség egy-egy ágával. Táborban is voltunk, ahol érdekeseket, hasznos ismereteket tanultunk, és nagyon jól éreztük magunkat. Ezek után vetődött fel, hogy mi lenne, ha mi is megpróbálkoznánk hasonlóval. Aztán létrehoztuk az alapítványt, s 1993 nyarán megrendeztük első táborunkat.

– *Ezt követte azóta még további hét kézműves- és alkotótábor, játszóházak sora, számos táncház és kézműves foglalkozás. A Helytörténeti Gyűjtemény rendszeresen otthont ad kiállításaitoknak, alkotásaitokkal részt vesztek helyi, megyei és országos pályázatokon, rendezvényeken is. Évek óta aktív közreműködői vagytok a helyi kulturális eseményeknek: a majálisokon, a miklósi napokon, szüreti felvonulásokon, a mindenki karácsonyán mindig lehet rátok számítani, pedig csupán kedvtelésből, a cél érdekében, honorárium nélkül végzitek ezt a munkát.*

Tulajdonképpen a kézművesség mely ágaival foglalkoztok?

– A legszínvonalasabb munka a gyöngyözés, fafaragás, kosárfonás, szövés, gyertyaöntés, gyékényezés, csuhézás, nemezelés területén folyik, de más mesterségekkel is foglalkozunk alap- vagy középszinten.

– *Legnagyobb eredményetek?*

– Az 1995-ös Országos Népi Ifjúsági Kézműves pályázaton első, második helyezést értünk el és egy különdíjat is kaptunk.

Dr. Bánszky Pál megnyitja a kiállítást

Az 1996-os Tabáni Diákfesztiválon a kézműves kategóriában első díjat nyertünk, majd ugyanebben az évben átvehettük az IPOSZ III. Országos Betlehemi Pályázatán a Magyarok Világszövetségének díját.

Megtiszteltetésnek érezzük, hogy részt vehettünk a Budai Várban megrendezett X. és XI. Mesterségek ünnepén 1996-ban és 1997-ben, s hogy 1997 márciusában tagjai közé fogadott minket a Népművészeti Egyesületek Szövetsége.

S talán az eddigi legnagyobb kitüntetés számunkra, hogy pályadíjas munkáink tavaly a Vatikánban is képviseltek bennünket.

*

A hétvégi játszóházak – amelyek az eltelt évek során megszokott rendezvényei a város kulturális életének – a kézművestáborokkal együtt több száz érdeklődő gyermeknek és fiatalnak nyújtottak és nyújtanak hasznos időtöltést, maradandó élményt.

Tevékenységét persze nem elszigetelten végzi az Apáról Fiúra Alapítvány. Igazi, élő munkakapcsolatot alakítottak ki és tartanak fenn a Városi Művelődési Központtal, a már említett Helytörténeti Gyűjteménnyel, a Kodály Zoltán Zeneiskola népzenei tanszakával, a Miklós Néptáncegyüttessel, és még sorolhatnám a helyi, illetve más településeken dolgozó csoportokat, kis- és nagyközösségeket, egyéni alkotókat. A jó együttműködés nélkül ők sem érhettek volna el ilyen szép eredményeket.

A november 21-én megnyitott kiállításuk igyekszik átfogni az alapítás óta eltelt öt és fél év történéseit, ízelítőt adva a kézműves-táborban készült munkákból, díjnyertes alkotásokból. A bemutatót Bánszky Pál művészettörténész, a Népművészeti Egyesületek Szövetségének elnöke nyitotta meg, dicsérően nyilatkozva az alapítvány tevékenységéről, amelyet személyes tapasztalatai révén valóban jól ismer.

A kiállítás még december 12-ig megtekinthető a Helytörténeti Gyűjtemény épületében.

A november 28-ai Születésnapi vigasság városunk polgármesterének, Bakk Zoltánnak köszöntő szavai után vette kezdetét. Délelőtt két, délután pedig öt órán át követték egymást a színpadon a népdalénekesek, zenészek, táncosok, mesemondók, bábosok az apák, fiúk különböző nemzedékeit képviselve. Polgár Anita kedves műsorvezetésével igazi, színes kavalkád élvezői lehettünk. Eközben a meghívott kézművesek egy-egy kisebb csoport által körülvéve mutatták be tudományukat. A gyermekek és kísérő felnőttek elleshették a mézeskalács-készítés és -díszítés fortélyait, kipróbálhatták az agyagozást, a tojáshímzést, gyöngyöt fűzhettek, ólomkatonákat önthettek, csuhébabát készíthettek, vagyis kedvükre szórakozhattak.

A színpompás, sokakat vonzó rendezvény a születésnapi torták elfogyasztásával, végül adventi gyertyagyújtással fejeződött be.

Legközelebb a Mindenki karácsonya egyik rendezvényén, a Karácsonyi játszóházban találkozhatunk az alapítvány „munkatársaival".

Az alapítvány kuratóriumának tagjai ezúton mondanak köszönetet családjuk tagjainak, munkahelyüknek és mindazoknak, akik segítették őket, munkájukhoz erkölcsi és anyagi támogatást nyújtottak.

Mi pedig mit is tehetnénk mindehhez? Kívánunk az Apáról Fiúra Alapítványnak sikerekben gazdag, hosszú életet, létezésükhöz és működésükhöz kifogyhatatlan anyagi forrásokat, a kuratórium elnökének, Molnár Anettnek pedig segítőkész társakat, további lelkes és fáradhatatlan hozzáállást!

F.K.I.

PROFILBŐVÍTÉS A BERCSÉNYIBEN

A piacgazdaság könyörtelen törvényei olykor az iskolákra is rákényszeritik az alkalmazkodást, a versenyt. A szakközépiskoláknak, szakmunkásképzőknek – jellegüknél, tárgyi felszereltségüknél fogva – talán egyszerűbb a „váltás". Egy-egy képzési formát gyakran támogatnak nemzetközi oktatási-, pénzügyi programok is. A hagyományos gimnáziumok esetében, amelyeknek alapvető feladata a továbbtanulásra történő felkészítés, a dolog valamelyest bonyolultabb: igen fontos kérdés az, hogy milyen irányba „mozduljanak". Egyik lehetséges irány a „szakközepesedés", a másik a hagyományos szerkezet erősítése, míg egy harmadik pedig mindkettőt ötvözheti. Ez utóbbihoz hasonlót tervez a Bercsényi Miklós Gimnázium vezetése és tantestülete, amikor a jövő tanévtől kezdődően *közrendvédelmi, valamint speciális angol nyelvi osztályok indítását tervezi* – a hagyományos képzési formák megtartása mellett. Erről tájékoztatta lapunkat *dr. Szabó Lajos, az iskola igazgatója.*

Miután a gyermeklétszám országosan is csökken, tapasztalható, hogy a beiskolázás folyamatában meg kell küzdeni a gyermekért a középfokú intézmények jelentős részének. Főleg a központi szerepkörrel nem rendelkező kisebb városoknak. Tapasztalható továbbá az is, hogy a szülők – érthetően – gyermekeiket a szakközépiskolák felé irányítják azzal a szándékkal, hogy minél hamarabb szakmát szerezzenek, munkába állhassanak. Ebben természetesen szerepet játszanak a családok megélhetési nehézségei is. Sajnos a munkahelyhez jutás nem mindig sikeres: az országos kép azt mutatja, hogy a mindenkori munkanélküliek között ott találjuk elsősorban a képzetlen, de a középfokon képzett munkaerőt is. A diplomások rendre megtalálják helyüket a piacgazdaság viszonyai között is. Mindezeket alapul véve – fejtegeti dr. Szabó Lajos igazgató – a jövőben továbbra is szükség lesz olyan tanintézetekre, amelyek valamennyi felsőoktatási intézményre sikeresen felkészítenek: s ez az általánosan – persze egy-egy tárgyból speciálisan is – képző gimnázium. Az a tény, hogy növelni kell a felsőfokú diplomások számát, tökéletesen megfelel az európai normáknak.

Az intézmény terve az, hogy jövő szeptembertől – a jelenlegi képzési formák megtartása mellett – bővítse a kínálatot. Újként jelenik meg a palettán egy *közrendvédelmi szakirány,* amely elsősorban a rendőri pályára hivatott előkészíteni a tanulókat. E képzési forma tanterve hangsúlyt fektet a testnevelésre (önvédelmi sportok), az informatikára és az idegen nyelvre, III-IV. évfolyamon pedig a társadalmi ismereteken belül a kriminológiára, a pszichológiára, a kommunikációra és a rendvédelmi ismeretekre. Miután általános gimnáziumi tanulmányokat is folytatnak a leendő tanulók, érettségi után természetesen más felsőoktatási intézménybe is jelentkezhetnek. A rendőrtiszti főiskola – a jelenlegi szervezésben, szakágtól függően – három, illetve négyéves képzés után ad diplomát. Úgy véljük, miután az országnak szüksége lesz jól képzett, „profi" rendvédelmet ellátó szakemberekre, minden bizonnyal az eredményesen tanulóknak biztos megélhetést fog jelenteni.

A szakirány beindítására az előkészületek megtörténtek: mind a helyi önkormányzat, mind a rendőri szervek illetékesei támogatják az elképzelést. A helyi és a vonzáskörzethez tartozó általános iskolákat is értesítettük, s a november 27-i gimnáziumi nyílt nap is részben e terv jegyében fogant. Örömünkre szolgált, hogy 78 érdeklődő tanuló jelent meg, több szülő és pedagógus kíséretében. A közrendvédelmi szakirányon huszonöten jelezték szándékukat és érdeklődésüket.

Az oktatáshoz, képzéshez szükséges szakemberek egy része az intézmény saját „forrásából" biztosítható, míg további része (önvédelmi sportok, kriminológia, rendvédelmi ismeretek) természetesen külső előadók, tanárok, szakemberek bevonásával.

Míg a közrendvédelmi szakirány tervezett beindítása külső javaslatra épült, melyet a tantestület elfogadott, az *angol speciális nyelvi képzés* testületen belüli indíttatású. Ez heti 8 órás nyelvi képzést jelent, amely a megyében jelenleg Karcagon, Szolnokon és Jászberényben folyik. Miután az idegen nyelvek szerepe megnőtt, különösen az angolé, reméljük a helybeli és a környékbeli nyolcadikosok „vevők" is lesznek rá. A speciális idegen nyelvi képzés mellett továbbra is megmarad az alapóraszámú és az „emelt" (heti 5 órában) angol, illetve német oktatás is. Ugyanúgy persze az ugyancsak emelt óraszámú matematika. E formától azt várjuk, hogy a nyelvvizsgások száma növekedni fog, s ehhez a szülőknek nem kell a magánórák pénzbeli terhét is viselni; továbbá az idegen nyelvi kultúra szinvonala emelkedni fog az intézmény tanulói körében, nem is beszélve arról, hogy milyen előnyt fog jelenteni számukra a későbbiekben. A speciális tagozat „működtetésében" – terveink szerint – Molnár Erzsébet tanárnőnek szánunk meghatározó szerepet, aki az angol nyelvi kultúra népszerűsítésében, a tárgy minőségi oktatásában eddig is élenjáró szerepet játszott. Közvetlen tennivalónk az, hogy a két angol nyelv szakos kolléganője mellett – pályázat útján – intézményünk egy negyediket is foglalkoztasson – fejezte be tájékoztatóját dr. Szabó Lajos igazgató.

Herczegh M.

Megkezdődött a báli szezon

A Hunyadi úti Óvoda hagyományőrző programját nagysikerű jótékonysági bállal zárta november 14-én. Ezúton köszönjük a szülők, nagyszülők, vállalkozók, vállalatok és az óvodai dolgozók

segítségét, akik hozzájárultak rendezvényünk sikeréhez. Munkájukkal, adományaikkal segítettek óvodánknak abban, hogy tárgyi felszerelésünket bővíteni tudjuk, s gyermekeink élete színesebbé, gazdagabbá váljon. Reméljük, a jövőben is számíthatunk segítségükre.

Az óvoda dolgozói

RENDŐRSÉGI HÍREK

A környező településeken – Fegyverneken és Kengyelen – a nyilvános telefonkészülékek perselyének feltörésével sorozatban követtek el bűncselekményeket ismeretlen tettesek a MATÁV sérelmére. Négy esetben jelentettek a rendőrségnek hasonlót, s a szakemberek véleménye szerint a városba is „begyűrűzhet". A tettesek egy-egy alkalommal 5-6000 forintot emeltek ki a megrongált készülékekből. Az illetékesek kérik, hogy ha környezetükben észlelnek az állampolgárok „gyanús jeleket", jelezzék a 107-es telefonszámon – melyet köszönettel nyugtáznak.

November 23-án az éjszakai órákban Fegyverneken súlyos bűncselekmény történt: két fiatalkorú egy nyugdíjas férfit támadott meg, majd bántalmazva a sértettet kirabolták. A vallomásokból az derült ki, hogy a rablók az idős ember magánál 'ar'o'' nyugdíj't ve''ék el. 'z elkövetéssel két helyi lakos gyanúsítható, közülük az egyiket sikerült elfogni, a másik pedig szökésben van.

Hosszabb ideje körözte a rendőrség F. Istvánt, aki a közeli napokban bejelentést tett a kapitányságon, mert egyik ismerőse ellopta a kerékpárját. Az adatok ellenőrzése során derült ki, hogy a bejelentő nem más, mint egy körözött személy, aki ellen elfogatóparancsot adott ki a rendőrség. Hogy nem került a látókörbe a városban bűncselekményeket elkövető személy, annak az volt az oka, hogy az ország legkülönbözőbb helyein tartózkodott, amely akadályozta a felkutatását.

November hónapban – országos akció keretében – a kapitányság állománya 11 személyt tartóztatott le, elfogatóparancs alapján. Az akció helyi eredménye volt továbbá három eltűnt személy tartózkodási helyének megállapítása, több szabálysértési eljárás foganatosítása, valamint a vám- és pénzügyőrséggel karöltve zárjegy nélküli dohányáru forgalmazók kerültek „horogra".

November 28-án a hajnali órákban a város egyik nyitva hagyott garázsában lévő gépkocsiból 84 ezer forint készpénzt tulajdonított el ismeretlen elkövető.

Ugyanezen a napon a 4-es főútvonal városi szakaszán egy autós fi''el''etle''sé'' ''iatt egy kerékpáros asszonyt ütött el, aki kéztörést szenvedett. A vétlen személy védett ú..onalon ...zle..e..ett.

November 19-én a Petőfi úton lévő söröző udvaráról ismeretlen személy egy női kerékpárt lopott el, melynek értéke 13 ezer forint. Az iménti esetet leszámítva – miután egy kerékpárokat tolvajló társaságot a rendőrség őrizetbe vett – a hasonló bűncselekmények száma visszaesett. E tény viszont nem adhat okot arra, hogy ne legyünk elővigyázatosak: bizony előfordul gyakran, hogy a kerékpárnak úgy veszik nyoma, hogy a tulajdonos „csak" két-három percre hagyja őrizetlenül.

November 12-én az éjszakai órákban ismeretlen elkövető megrongált több lakóházat a Kossuth utcán, ahol horogkereszteket és fasiszta jelképeket karcolt és vésett a falakra.

A hónap elején, ugyancsak az éjszakai órákban, ismeretlen személyek Tiszabő határában 70 méter hosszú drótkerítést bontottak le a vízgazdálkodási társulat szivattyútelepéről és vittek magukkal. Ezzel együtt 13 kerítés-vasidomot is elloptak.

November első hétvégéjén a város egyik kft-telephelyére hatoltak be erőszakosan ismeretlen elkövetők, s a műhelyből egy 37 ezer forint értékű hegesztődinamót vittek magukkal. Miután tekintélyes súlyú „tárgyról" van szó –, a feltételezés szerint – többen lehettek a tolvajok.

Tekintélyes kárt okoztak egy gazdálkodónak azok az elkövetők, akik Tiszapüspöki határában két traktorból és egy kombájnból 300 liter gázolajat szívtak le, miközben egy teherautót is megrongáltak.

A rendőrség szakemberei felhívják a figyelmünket arra, hogy az ünnepek közeledtével, a lázas bevásárlások idején sajnos szaporodni szoktak a bűncselekmények. Ilyenkor szokott ugrásszerűen megnövekedni az alkalmi lopások és a zsebtolvajlások száma: erre a zsúfoltság, olykor a sietség, az elővigyázatlanság kitűnő lehetőséget kínál a tolvajoknak. Tehát legyünk körültekintőek a piacon, az áruházakban és a boltokban.

H. M.

BOHÁCS BIZTONSÁGTECHNIKAI BT

Professzionális vagyonvédelmi és riasztóberendezések tervezése, kiépítése, üzemeltetése garanciával:
– Üzlethelyiségekbe, irodákba, raktárhelyiségekbe
– Kültéri udvarokra, családi házakba, lakásokba
Autóriasztók és más autós elektronikák beépítése, beüzemelése.

ÚJDONSÁG! ÚJDONSÁG! ÚJDONSÁG!

24 órás ***ügyeleti szolgálat*** üzemeltetése
a ***Városi Polgárőrség együttműködésével!***
Minden kommunikátorral ellátott riasztóberendezés rákapcsolható, felügyelhető.
FOKOZOTT BIZTONSÁG, MAXIMÁLIS VÉDELEM!
Felvilágosításért keresse ügyeletünket a **392-010**-es telefonszámon, valamint Bohács Tamás ügyvezetőt a **06-20/439-164**-es telefonon, vagy a Kossuth út 23. szám alatt.

HOL AZ „INTIM"-ITÁS HATÁRA?

Nem elég, hogy a rádió és a TV nap mint nap eláraszt bennünket unásig ismételt reklámaival, most már az élő kapcsolatot is alig lehet kivédeni! Az még csak hagyján, hogy az ajánlatok időnként megjelennek a postaládákban is, de, hogy a reklámhordozó személyesen is megzavarja esti nyugalmunkat, az már sok!

Ahol többtagú a család, ott esetleg kevesebb kellemetlenséget okoz egy ilyen hívatlan esti látogató, de a magányos lakók emiatt sincsenek irigylésre méltó helyzetben. Egyikükkel történt, hogy – vendéget nem várva – éppen a fürdőkádban üldögélt, amikor valaki többször is rácsengetett. Télen, csuromvizesen nem egyszerű erre reagálni! Sebtében felkapott köpenyben szaladt ki a hideg előszobába, hogy zárt ajtó mögül tudakolja az érkező kilétét. Amikor ez a hetvenen túli, didergő hölgy visszautasította az „INTIM" ajánlatot, a látogató tovább erősködött, a néni lányát és menyét emlegetve. Egyik sem volt neki! (Végül a házaló távozni kényszerült, és újabb lakásoknál próbálkozott.)

Több magányos úr is lakik a házban. Hogy melyik lakásban, az a sötét folyosók névtelen ajtajairól nem derül ki. Ők vajon hogyan fogadták az ajánlatot?

Szó nélkül...

Egyik kormányülésen hangzott el a közelmúltban az a bejelentés, mely szerint –ellentétben a régi informálással – igenis voltak magyar áldozatai az 1968-as csehszlovákiai eseményeknek, és a katonák külhonban találtak végső nyughelyet.

Szerintem egyik állítás sem helyes. Elképzelhető, hogy a hozzátartozók 30 évvel ezelőtt szó nélkül tudomásul vették családtagjuk elveszítését? Az utóbbi, „tényfeltáró" bejelentés pedig azért nem állja meg a helyét, mert az elhunytakat akkoriban – igaz, csendben, de mégsem titokban – hazahoz(at)ták. Emlékszem, hogy 1968-ban, zord időjárási viszonyok között középiskolás diákként kisértük utolsó útjára jóbarátunkat, a Csehszlovákiában elesett kiskatonát a tiszaburai temetőben.

DECEMBERI NÉPSZOKÁSOK, HAGYOMÁNYOK

Úgy tartották régen, hogy a december a pihenés, a megbékélés hónapja. Talán e hónap hagyományai, szokásai maradtak legismertebbek napjainkban is, – s bár ezek az évek folyamán alakulnak, változnak – ezeket gyakorolják, ápolják hazánkban a legtöbb helyen. Mégis, talán nem árt, ha felelevenítjük őket, s megismertetjük azokkal, akik számára eddig nem volt ismeretes.

♦ A karácsonyi ünnepkör december 6-án Miklós nappal kezdődik. Nem mondunk újat azzal, hogy a Mikulás csakugyan élt sok száz esztendővel ezelőtt. Püspök volt Myra városában. Ez a város a mai Törökország területén található. Szent Miklós püspök mindig nagylelkűen segítette a rászorulókat és a szegényeket.

Ebben a várban élt három lány is, nagy-nagy szegénységben. Ekkoriban férjhez menni csak hozománnyal lehetett (ez jókora pénzösszeget jelentett), ezért a lányoknak nem sok esélye volt a férjhez menésre. Egy este a legidősebb halk motozásra lett figyelmes az ajtónál. Kinyitotta hát, s egy acskó p alál a o áco . Most már férjhez mehettek a nővérek. Nemsokára másik két nővér is kapott hozományt. Senki sem tudta, ki volt a jótevő. Bár az egyik lány, mikor kinyitotta az ajtót, látott a fák között eltűnni egy magas süveget és egy vörös palástot.

Azóta Szent Miklós kissé megváltozott, hiszen a vörös püspökpalástból fehér prémes, piros bunda, a püspöksüvegből kucsma lett. De bármilyen alakban, névvel jelenik is meg, a világ összes gyermeke mint jóságos, mindig ajándékokkal megrakott apóra gondol rá.

♦December 13-át, Luca napját a boszorkányok napjának is nevezik. Úgy tartották, ezen a napon a gonoszok varázserővel bírnak. Több hagyomány is kapcsolódik ehhez a naphoz:

1. Ekkor kezdték készíteni a Luca-széket, melyen karácsony estig dolgoztak. A széket magukkal vitték a templomba, mert úgy gondolták, ha a karácsonyi éjféli misén e szent helyen felállnak rá, megismerik a boszorkányt.

2. A lányok úgy szerették volna megtudni, ki lesz a jövendőbelijük, hogy Luca napján 13 egyforma cédulára felírták egy-egy legény nevét. Minden nap kihúztak közülük egyet, amit olvasatlanul elégettek. Az utolsó cédula 24-ére maradt, ekkor derült ki, melyik legény lesz a vőlegény.

3. Egy tányérban babot csíráztattak egészen karácsonyig. Úgy hitték, ebből látni a következő év búzatermését. Ez volt a Luca-búza.

4. Ezen a napon folyt a Lucázás vagy kotyolás is: fiatal legények sorra járták a házakat, s mondókájukkal megvarázsolták a tyúkokat, hogy jól tojjanak majd egész évben.

♦A betlehemezés egy karácsonyi játék, melyben Jézus történeteit mesélték a betlehemesek karácsony előtti este. A történet előadása után a házigazda megvendégelte a színjátszókat.

♦Karácsony második estéje a regölés ideje volt. Ez a szokás nemcsak hazánkban, de egész Európában elterjedt. Gyerekek, legények és férfiak jártak házról házra, hogy lakóinak gazdagságot, boldogságot kívánjanak a következő évre. Éneküket láncos bot csörgetésével és köcsögduda hangjával kísérték.

♦December 28-a aprószentek napja. Ezen a napon a legények a lányos házakat járták végig, és vesszőből font korbácscsal csapkodták meg a lányokat, hogy egészségesek, szófogadóak legyenek.

(VM)

A zöld fenyőfán kigyúlnak a gyertyák

Minden karácsonynak legmeghittebb pillanata a fenyő feldíszítése után, mikor szeretteinkkel körbeálljuk a karácsonyfát. De va on tud uk-e, honnan ered a fadíszítés szokása? Erre több elképzelés is kialakult.

Egy vallási jellegű elképzelés szerint a Szentcsalád Egyiptomból hazatérve Názáretben élt. József a műhelyében dolgozott, Mária font. A kis Jézus eközben keresztet ácsolt hulladék fából, amely ágakat hajtott, s szépen kizöldült. Hamarosan kivirágzott, fénye csillagokat termett. A fa ágait Mária titokban telerakta aranyos dióval, ünnepi ruhával a kis Jézus nagy örömére. Eljöttek hozzá felköszönteni játszótársai is.

A másik szerint 1632 novemberében a harmincéves háborúban egy svéd katona megsebesült a németországi Lindauban. A város polgárai karácsonyra meggyógyították. A felgyógyult katona úgy szerette volna leróni háláját, hogy amint az hazájában is szokás volt, egy fenyőt állíttatott a templomba. Ezt gyertyákkal, apró ajándékokkal aggatta tele. A lindaui lakosok azonban minden év karácsonyán meglepték gyermekeiket egy feldíszített fenyőfával.

Hazánkba ezt a szokást a Németországban tanuló magyar diákok hozták el 1820 körül.

Az első fenyőfát 1824-ben karácsonykor Brunszvik Teréz állította fel az első óvodában Pest-Budán. Ám a fenyődíszítés csak 40-50 év múlva terjedt el. Jókai Mór 1870 körül írt erről a szokásról.

(VM)

„Csendes éj, szentséges éj! Mindenek álma mély..."

180 éve született a világsikert befutott dal, milliók szívet-lelket melengető karácsonyi éneke, a Stille Nacht. Vajon hol keletkezett és kiknek köszönhetjük?

Az ausztriai Oberndorfban történt, hogy a kis falu templomának régi orgonája elromlott az ünnepi készülődés idején. Segítségért már nem volt hová fordulni. A falucska fiatal papja, Joseph Mohr és kántortanító barátja, Franz Xaver Gruber nagy gondban voltak, mert a karácsonyi mise ideje rohamosan közeledett. A két fiatal találékonysága azonban megoldotta a problémát. Ha orgona nincs, lesz helyette gitár! De kell egy dal is, amihez jó a gitárkíséret. A költői képességgel megáldott Mohr – akinek édesanyja is költő volt – gyorsan írt egy egyszerű szöveget, barátja pedig megkomponálta hozzá azt a csodálatos melódiát, ami azóta világszerte belopta magát minden ember szívébe. Így csendülhetett fel a legszebb karácsonyi ének a Szent Nikoláról elnevezett kis falusi templom ünnepi miséjén, ahonnan elindult világhódító útjára.

Boldogan dúdoljuk, énekeljük mi is évről évre, és nyomán a szeretet és béke lesz úrrá bennünk e kedves ünnepen. Meg kellene próbálni, hogy megőrizzük és továbbvigyük ezt az érzést a szürke hétköznapokra is, hogy számunkra ne csupán múló karácsonyi hangulat legyen a „Csendes éj..."

(H.)

Bittei Lajos:

ÜNNEPI ASZTALNÁL

Még a kések is mosolyognak
a megterített asztalon,
nincs áruk az ajándékoknak
ez most ünnepi alkalom.

Akár a fán a gyertyaszálak
oly tisztán égnek a szemek,
s mint pohárból a gyöngyök, szállnak
a szavak: béke, szeretet.

Mert jók vagyunk, ezért megillet
az öröm, mely most ránk tekint –
mint üveg karácsonyfadíszek,
súlytalan lengnek bűneink.

Csillogó, kicsiny semmiségek?
Nem rontják a hangulatot...
a borban táncolnak a fények,
a dió kacagva ropog.

Ki gondolná, hogy kinn a télben
Valaki árván didereg?
Ki melengetné meg szívében
Az értünk síró Kisdedet?

KARÁCSONYI ELMÉLKEDÉS

„De amikor elérkezett az idők teljessége, az Isten elküldte a fiát, aki asszonytól született, és ő alávetette magát a törvénynek, hogy kiváltson minket a törvény szolgaságából, s az Isten fiává lehessünk."

(Gal. 4. 4)

Nem tudnám megmondani, hogy a filozófia által meghatározott nyolc fajta ateizmus közül melyek azok, amelyek a legveszélyesebbek a mai ember számára. Mindenesetre azt biztosan állíthatom, hogy a második isteni személynek a megtestesülése, belépése a történelembe az emberek legtöbbjét érinti, foglalkoztatja. Ezt meg is okolhatom: a nagy gondolkodó, Pascal, a következőt írta le Isten és az ember kapcsolatáról: „Nem keresnél, ha már meg nem találtál volna". Isten a megváltásra az emberi élet folyamatát használja fel azért, hogy mindenki kivétel nélkül megértse, átélje mindazt, amit Isten tett érte. Az emberi élet önmagában, a születés és halál, titok az ember számára. Az egyik örömteli, a másik szomorú. Most érkeztünk el az örömtelihez. Karácsony éjszakáján megnyílik az ég és leereszkedik a földre Isten szeretete, hogy felemelje magához az elesett, a hétköznapokban robotoló emberiséget. Szükségünk van erre, hogy erőt, türelmet, minél több szeretetet tudjunk meríteni karácsony éjszakájának csendjében. Jézus, Mária és József szeretettel várnak minden jóakaratú embert látogatóba, rácsodálkozni a kisgyermek mosolygós arcára és tiszta, bűntelen tekintetére. A lelki megtisztulásra mindannyiunknak szüksége van. Tudatában kell annak lennünk, hogy Isten nem hagyta magára a világot, hanem itt van egészen közel hozzánk, szívünkben, lelkünk legmélyén. Ha hallgatnánk arra a belső szóra, ami int és buzdít bennünket, biztosan nem lenne annyi idegileg gyenge ember társadalmunkban. Ha odatérdepelünk a kis Jézus jászla elé, ne felejtkezzünk el azokról, akiket a jó Isten ránk bízott. Egységben és szeretetben kell élnünk mindazokkal, akiket az élet mellénk rendelt! A szent család ebben is példa lehet. Akkor is megtartani az egységet, amikor nem egyértelmű teljesen, és nem könnyű. Istennek a világát mindenki kivétel nélkül megérti, mert ő teremtette az emberbe a nyitottságot. Kívánom minden kedves testvéremnek, aki fontosnak tartja Jézus Krisztust, találja meg életének célját. A születés titkának szemlélése ébreszszen mindannyiunkban csodálatot, hitet, reményt, szeretetet, mert erre a három isteni erényre mindannyiunknak szükségünk van!

Ferencz Károly

Gyermekek a karácsonyról...

Téli kívánság

Illa berek, nádak, erek,
kiskocsimmal hova megyek?
Megyek, mígnem havat látok,
hol kiskocsimmal megállok.
Megállok és körbenézek,
emlékeim felidézem.
Tavaly télen volt nagy hó,
szánkón csúszni jaj, de jó!

Barátokkal hógolyózni
s korcsolyázni a jégen,
ismét jó lenne ez évben.

Esténként a kandallónál
halk zeneszót hallgatok,
s álmodom a télapóról:
az idén vajon mit kapok?
Csokit, autót, kislabdát?
Bármi lesz is, megköszönöm,
s kívánom, hogy SZERETETBEN,
BOLDOGSÁGBAN teljenek az ünnepek.
Szép karácsonyt, békességet!
Ennél többet kívánni sem érdemes.

(Karsa Roland 4. oszt.)

Karácsony

Kis Jézuska megszületett
Énekelték víg gyerekek.
Juhot őrző pásztorok
meghallották szép daluk.
Betlehembe ment a három király:
Gáspár, Menyhért, Boldizsár.
Kis Jézuska báránya,
pihe, puha kabátja.
Ünnepek ünnepe
Kis Jézusnak víg tele.

(Annus Dóra 4. oszt.)

Karácsony napja

Karácsony néhány napja,
az év legszebb ünnepe.
Minden ember szíve boldog
Nem gonosz most senki se.

(Szemes Ottilia 4. oszt.)

Karácsony ünnepe

Leesett az első hópihe,
eljött a karácsony ünnepe.
Ünneplőbe öltözött a világ,
mi is díszítjük már a fát.

Mind a négy égtájon
most ünneplik a karácsonyt.
A rossz gyerekek is angyallá változnak,
hogy megkapják a karácsonyi ajándékokat.

Boldog karácsonyt kívánok,
kapjatok sok szép ajándékot!

(Fajt György 4. oszt.)

CO ÁFÉSZ

GÁZFOGYASZTÓK, MEGRENDELŐINK, FIGYELEM!

CO ÁFÉSZ

Törökszentmiklós Törökszentmiklós

A Törökszentmiklós és Vidéke ÁFÉSZ Ipari Osztálya
széles körű szolgáltatási tevékenység részeként végzi
a fogyasztói – háztartási gázkészülékek
garanciális időn belüli és azon túli
ún. fizető javítását és karbantartását.

Szakmai tevékenységünk többek között kiterjed:

- vízmelegítők
- lakásfűtők (cirkogejzírek)
- különféle típusú konvektorok
- falifűtők
- hőtárolós gázbojlerek
- tűzhelyek (Móra, Indesit, stb.)

beüzemelésére és javítására.

Tevékenységünket mind a lakosság,
mind pedig a közületek részére végezzük!
Bejelentések, megrendelések leadhatók írásban vagy telefonon.
Címünk:
ÁFÉSZ Törökszentmiklós,
5200 Törökszentmiklós, Kossuth L. út 159.
Tel.: (56) 390-335 (nem üzenetrögzítős) – munkaidőben
(56) 394-318 (Újvári K.) – hétvégén is!

Gyereksarok

Helyettesítsd a betűket számokkal!

HÓ
+CS
ATA

Mi van a csomagokban?

Pista, Laci és Jani nagymama karácsonyfája alatt három különböző csomag ajándékot talált.
– No, gyerekek, tudjátok-e, mi van a csomagokban?
Pista: Az első csomag alma, a második dió.
Laci: ' m´so 'i' szaloncu' or, a ' arma 'i' a'ma.
Jani: Az első alma, a harmadik szaloncukor.
Nagymama nevetett. Az egyiket mindannyian eltaláltátok, de a másikat eltévesztettétek.
Mondjátok meg, mi volt az első, a második és a harmadik csomagban!

HASONLÍTSD ÖSSZE!

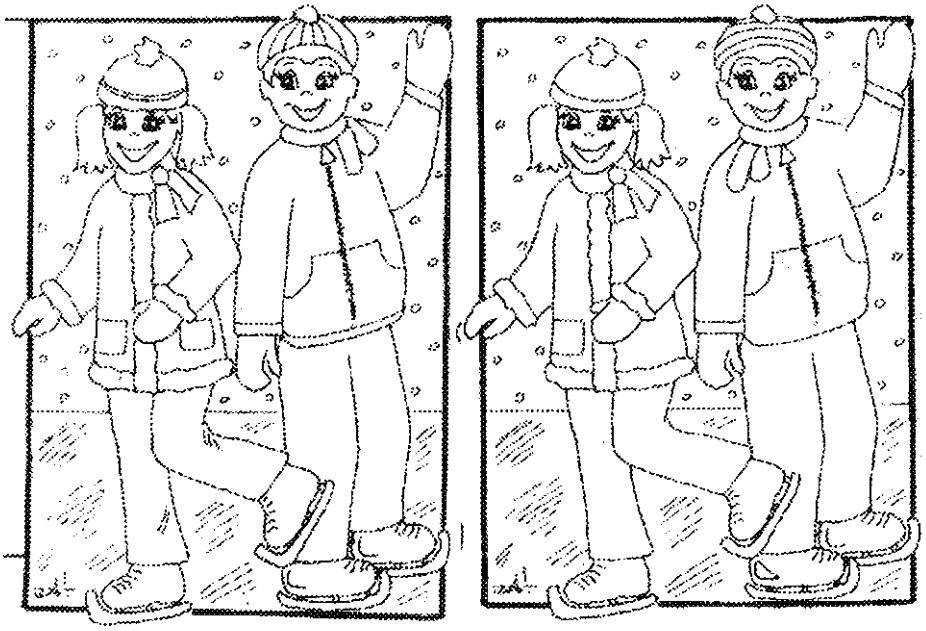

Hasonlítsd össze a két képet, és keresd meg a közöttük megbújó különbségeket! Hány eltérést figyeltél meg, és hol találhatók ezek?

KARÁCSO..YI TALÁ..Y

Szenteste a karácsonyfa alatt alig fért el a színes papírba burkolt ötvenhat ajándékcsomag. Ha tudjuk, hogy a családtagok közül mindenki mindenkinek vásárolt egy ajándékot, akkor ki tudod számolni, hogy a fa köré hányan gyűltek össze ünnepelni?

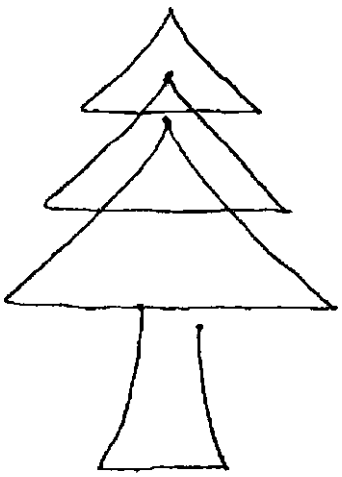

Egy vonallal rajzold meg ezt a fenyőfát! A ceruzát nem szabad felemelned, és minden vonalon csak egyszer mehetsz végig. A vonalak egymást nem keresztezhetik.

HUMOR

– Mama, karácsonyra kapsz tőlem egy szép, piros vázát.
– Pirosat? Olyan már van nekem!
– Csak volt. Az előbb törtem el.

A megfelelő ajándék

Éltes öregúr keresi föl az üzletet.
– Mondja, kedves kisasszony, mi volna a legmegfelelőbb ajándék egy csinos, barna, fiatal lánynak?
– Egy csinos, barna fiatalember.

Takarékosság

– A feleségem születésnapja éppen karácsonyra esik – meséli a skót a barátjának.
– Micsoda véletlen!
– Dehogy véletlen! Ezért vettem el.

✡

A szilveszteri buli után másnaposan ébredő férj odaszól a feleségének:
– Szörnyen szomjas vagyok, hozzál egy üveg sört!
– [illegible] i fe es g.
– Lehet bor is.
– Bor...?
– Akkor lehet egy pohár pezsgő.
– Pezsgő...? Még mit nem! Majd hozok neked egy pohár vizet – így az asszony.
– Azt hiszem, elég világosan megmondtam, hogy szomjas vagyok, nem pedig piszkos – felel a férfi mérgesen.

LEGYÜNK FITTEK, EGÉSZSÉGESEK!

Formáld a tested!

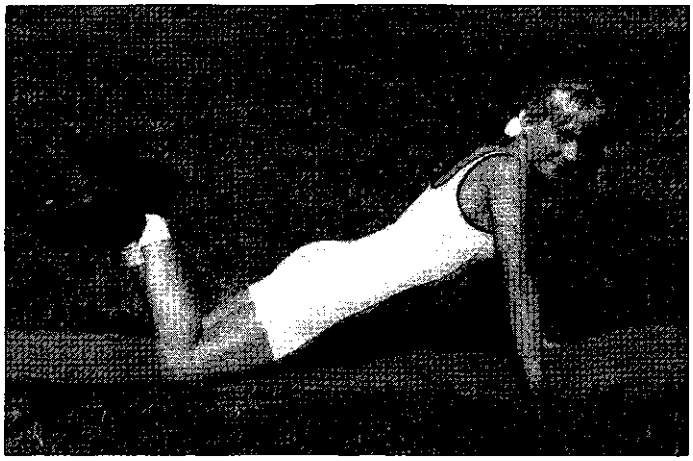

Kiinduló helyzet vállszélességű támasszal

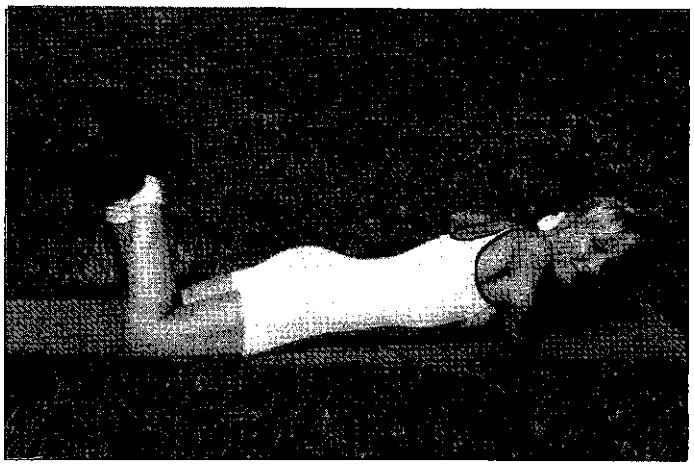

Karhajlítás 16 ismétléssel. A gyakorlatot végezzük el szélesebb és szűkebb támasszal is, folyamatosan dolgozva.

Csökkentsd a súlyod!

Kevesen tudják, hogy a 17 óra után fogyasztott vacsora mindig elraktározódik zsírszövetnek, többnyire a has és a csípő tájékára. Sok plusz kilót megspórolhatunk, ha csak kalóriaszegény zöldségeket fogyasztunk ezekben az órákban.

ÜNNEPI FITNESS RECEPTEK

Fitness zöldségleves

Hozzávalók: 10 dkg fehér bab, 2 db répa, 2 db petrezselyemgyökér, 3 db burgonya, 1/2 fej édeskáposzta, 3 db paradicsom, 5 dkg füstölt sajt, 5 dkg vaj, 1 tojás, 4 szelet zsemle, só.

Elkészítés: a babot előző nap beáztatjuk, majd sós vízben főni tesszük. A zöldségeket vékonyra szeleteljük, vajban megpároljuk. Ha, megpuhult, a paradicsommal együtt áttörjük, és hozzáadjuk a babot. Felengedjük 1,5 l vízzel, sózzuk, és 10 percig főzzük. A felvert tojást és sajtot zsemleszeletekre kenjük, és sütőben 5 perc alatt ropogósra pirítjuk. A levest a zsemleszeletekre tálaljuk.

Fitness brassói aprópecsenye

Hozzávalók: személyenként 3 dkg szójakocka és 3 db burgonya, 1 evőkanál olaj, 1 gerezd fokhagyma, só, borsika, szurokfű, mustármag.

Elkészítés: a szójakockát fűszeres, langyos vízben 25 percig áztatjuk. A burgonyát megfőzzük. A forró burgonyát a szójakockával serpenyőben pirítjuk. Hozzáadjuk a fűszereket és a fokhagymát.

Fitness karácsonyi pulyka

A szeletelt, klopfolt pulykamellet sózzuk, borsozzuk, rozmaringgal fűszerezzük. Margarinon futtatott fokhagymagerezdek társaságában átsütjük. Barna rizzsel tálaljuk.

Fitness halfilé

A tetszőleges mennyiségű halfiléket citromos tejjel meglocsoljuk, fűszeres margarinnal pároljuk, sütjük.

Ünnepi diós-mákos tekercs, kifli

Hozzávalók: 1 kg Graham liszt, 15 dkg fehér rozsliszt, 1 dkg élesztő, fél dl étolaj, 2 dl méz, 15 dkg mák, 1 kk só, 15 dkg dió, 3 dl tej, 10 dkg mazsola, 20 dkg aszalt szilva, 1 l víz, 1 tojás.

Elkészítés: az élesztőt langyos vízben elkeverjük, felöntjük 1 l langyos vízzel. A Graham lisztre szórjuk és a rozsliszt felére az étolajat, az 1 dl mézet, sót. Alaposan összegyúrjuk, míg leválik a kezünkről. 6 órát kelesztjük, melegen. A tejet a mézzel elkeverjük, és a dióra, mákra öntjük, a mazsolát is elosztjuk, és külön tesszük a diós, ill. mákos tálba. Ha a tészta megkelt, formázzuk és megkenjük dióval, illetve mákkal. A tetejét tojással megkenjük, fél óráig pihentetjük, majd meleg sütőben 30-40 percig sütjük.

ATLÉTIKA

A TSE Atlétikai Szakosztályának gyermek korcsoportos atlétái (10-11-12 évesek) október 27-én kezdték meg az alapozó edzéseket az 1999-es versenyekre, heti két alkalommal a Kölcsey Ferenc Általános Iskola tornatermében.

Az előző évekhez hasonlóan a Szolnoki Sportiskola a Véső úti futófolyosón versenysorozatot rendez havi elosztásban, melynek első, idény nyitó kezdete november 28-án volt. Ezen versenyek célja a felkészülés változatosabbá tétele és annak időközönkénti felmérése, így mindössze két technikai edzés került beiktatásra. A 15 fős miklósi küldöttség rangos ellenfelekkel vehette fel a versenyt (ugyanis az indulók között volt a Debreceni SI, Szolnoki SI, Mezőtúri SI, Albertirsa) 60 m-es gátfutás, 60 m-es síkfutás, magasugrás és távolugrás versenyszámokban.

A futófolyosón kellemes körülmények között, jól megszervezett versenyen szoros küzdelmet vívtak az ifjú atléták, és a TSE-sek hét első helyezés mellett további 14 dobogós eredményt értek el.

1989-es születésűek:			
Berecnai Anna	60 m síkfutás	9.2 mp	I.h.
	távolugrás	336 cm	II.h.
Bakos Károly	magasugrás	110 cm	II. h.
	60 m síkfutás	8.9 mp	III.h.
	60 m gátfutás	11.8 mp	III.h.
1988-as születésűek:			
Anda Tibor	magasugrás	115 cm	I.h.
	60 m gátfutás	11.1 mp	II.h.
Füller Tamás	60 m síkfutás	9.1 mp	I.h.
	60 m gátfutás	11.0 mp	I.h.
Török Dávid	60 m síkfutás	9.4 mp	III.h.
	magasugrás	105 cm	III.h.
Pozderka Dóra	60 m síkfutás	9.1 mp	II.h.
	60 m gátfutás	11.7 mp	II.h.
1987-es születésűek:			
Ladányi Katalin	60 m gátfutás	9.9 mp	I.h.
	távolugrás	430 cm	II.h.
	60 m síkfutás	8.7 mp	III.h.
Bognár Miklós	60 m gátfutás	9.9 mp	I.h.
	magasugrás	135 cm	II.h.
Gonda Zsolt	magasugrás	135 cm	I.h.
Bózsó Balázs	60 m síkfutás	8.3 mp	II.h.
	60 m gátfutás	10.2 mp	III.h.

B. I.

A RÁDIÓ TÖRÖKSZENTMIKLÓS MŰSORA A 96,4 Mhz-en

Tel.: 56/390-676

Hétfő
06.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
08.00: Hírek
08.20: Zenés lapozgató
10.00: Hírek
10.20: Extra
11.00: Sztár zene
12.00: Hírek
13.00: Zenés délután
17.30: BBC hírek
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Újdonság magnósoknak!
22.00: Műsorzárás

Kedd
06.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
08.00: Hírek
08.20: Zenés nosztalgia műsor
10.00: Hírek
10.20: DL Stúdió műsora
11.00: Sztár zene
12.00: Hírek
13.00: Zenés délután
17.30: BBC hírek
17.35: Gyerekszáj
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Rockműsor
22.00: Műsorzárás

Szerda
06.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
08.00: Hírek
08.20: Rockműsor ismétlése
10.00: Hírek
10.20: Record Express félórája
11.00: Sztárzene
12.00: Hírek
13.00: Zenés délután
17.30: BBC hírek
17.35: Lemezbörze
18.20: Hasznos tanácsok
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Slágerparádé
22.00: Műsorzárás

Csütörtök
06.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
08.00: Hírek
08.20: Slágerlista
10.00: Hírek
10.20: Kabaré
11.00: Sztár zene
12.00: Hírek
13.00: Zenés délután
17.30: BBC hírek
18.20: DL Stúdió műsora
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Kívánságműsor
22.00: Műsorzárás

Péntek
06.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
08.00: Hírek
08.20: Zenei turmix
10.00: Hírek
10.20: Extra
11.00: Sztár zene
12.00: Hírek
13.00: Zenés délután
17.30: BBC hírek
18.20: Önkormányzati fórum
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Zenés lapozgató
22.00: Műsorzárás

Szombat
07.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
09.00: Hírek
09.20: Dance party
10.00: Hírek
10.20: Hasznos tanácsok
11.00: Sztár zene
12.00: Hírek
13.00: Operett gála
14.00: Szív küldi
17.00: Hírek
17.20: Zenés nosztalgia műsor
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Slágerparádé
22.00: Műsorzárás

Vasárnap
07.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
09.00: Hírek
09.05: Szív küldi
11.00: Hangfalfestő (BBC műsora)
12.00: Hírek
12.30: Magyar nóták
13.00: Szieszta
14.00: Telefonos játék
16.20: Sztár zene
17.00: Hírek
18.20: Rádiós jegyzet
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Slágerlista
22.00: Műsorzárás

TEMETKEZÉS

KEDVEZMÉNY NÉLKÜL IS A LEGOLCSÓBBAN

A szomorú hírről ha értesül, forduljon hozzánk bizalommal, és mi részvéttel és tisztelettel segítünk.

Díjtalan kórházi ügyintézés, anyakönyvvezetés.
A hűtés csak nálunk díjtalan!

PÓSTA BT ÜZLETEI:

Kossuth L. út 184. Tel.:394-115
Kossuth L. út 283. Tel.: 391-586
Erdős I. út 1. Tel.: 06-60/485-019
Régi református temető Tel.: 06-60/385-374

Szolgáltatásunk folyamatos: 0-24 óráig

Újszerű kocsinkkal az ország egész területén vállalunk szállítást, ügyintézést.
Telefonon is megrendelhető koszorú, sírcsokor, díjtalan kiszállítással!

Gyógyszertári ügyelet

DEC. 12-13	**FEHÉRKERESZT**	**Almásy u. 2**
DEC.19-20	**SZENTHÁROMSÁG**	**Kossuth út 171**
DEC.25-26-27	**KÍGYÓ PATIKA**	**Kossuth út 83**
JAN. 1-2-3	**FONTANA**	**Kossuth út 125**
JAN. 9-10	**FONTANA**	**Kossuth út 125**

HALOTTAINK

(OKT. 28 - NOV. 25)

Kóródi István (47 éves), Kövecses Lajosné Szabó Mária (63), Gulyás Zsigmond (72), Szécsi Ilona (85), Hajnal-Papp Sándorné Papp Erzsébet (54), Szabó Mihály (72), Bernáth Rozália (63), Újlakán Mihály (48), H. Tóth Miklós (61), Földvári Józsefné Berta Rozália (84), Urbán Szabó Ferencné Hoppál Margit (81), Kóródi Sándor Krisztián (1), Szabó Istvánné Vas Julianna (66), Kánya Sándorné Vona Júlia (77), Kriston Béláné Árvai Erzsébet (70), Gőz Sándor (31), Mészáros Lajos (34), Mészáros Imre (85), Barabás Györgyné Vadász Tóta Erzsébet (88), Nagy Sándor (66), Kovács Gyula (54), Nagy Flórián (T.püspöki, 77), Puporka Sándorné Sánta Éva (T.püspöki, 47).

TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE
Független közéleti lap
Szerkesztőség : 5200 Törökszentmiklós, Kossuth út 135.
Főszerkesztő : Varga Mária
Tördelőszerkesztő: Hegedűsné Szűcs Zsuzsa

Kiadásért felelős:
Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány
ISSN 0866-1839
Nyomdai munkák :
REPRÓ STÚDIÓ SZOLNOK